

ਸਵਰਗ ਦੀ ਕਿਤਾਬ

ਜਿਲਦ 8

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਨਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਸੀ
-ਉਹ ਕਿਹੜਾ ਕੰਮ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ
- ਹੋਰ ਕੌਣ ਉਸਨੂੰ ਆਉਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ:
ਕਿਸੇ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਜਾਂ ਮਰੀਜ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਦਾ ਪਛਤਾਵਾ।
ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਤੇ
ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,
ਸਭ ਤੋਂ ਖੁਬਸੂਰਤ ਐਕਟ ਅਤੇ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਸੰਦ ਹੈ ਉਹ ਹੈ
- ਮੇਰੀ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾ ਤਿਆਗ,
- ਤਿਆਗ ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਾ ਇਹ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਹੋਂਦ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ
ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਬ੍ਰਹਮ ਇੱਛਾ ਹੈ।

ਭਾਵੇਂ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਦਰਦ ਹੋਵੇ
ਇਹ ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ ਹੈ,
ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੋਣ ਦਾ ਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਪਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿਓ
- ਕਿਸੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
- ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਹਸਤੀ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮੇਰੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ, ਆਤਮਾ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਇੱਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ
-ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਜੀਵ ਤੋਂ ਮੰਗ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ
- ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ.

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾ ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਚੀਜ਼ ਲੱਭਣ ਲਈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ

-ਰੱਬ

- ਉਸਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ।

ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ,

- ਆਤਮਾ ਦੇ ਕੋਲ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ।

ਜੇ ਉਹ ਮੇਰੀ ਰਜ਼ਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਲੱਭ ਲੈਂਦਾ ਹੈ

- ਉਸਦਾ ਨਿੱਜੀ ਜੀਵ

- ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕੁਦਰਤ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਦੇ ਨਾਲ"।

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਰੁਕ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਅੱਗੇ ਜਾਂ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ।

ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਦੁਖੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ. ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਆਖਰੀ ਹਾਂ, ਅਜੇ ਵੀ ਜਾਂ ਅੱਗੇ,

ਜਦ ਤਕ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਸਦਾ ਚੰਗਾ ਹਾਂ।

ਮੈਂ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਹਾਂ,

-ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਛਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੰਗਾ ਹਾਂ।"

ਉਸੇ ਪਲ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਆਇਆ ਅਤੇ **ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :**

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਹਿੰਮਤ!

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਡਰੋ ਨਾ. ਪਰ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ

- ਮੇਰੀ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਬਰੇਕ ਲੈਣ ਲਈ,
- ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਛੱਡੋ ਬਿਨਾਂ.

ਮੈਂ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਛੁੱਟੀ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਪਰ, ਫਿਰ,

ਅੱਖ ਝਪਕਦਿਆਂ ਹੀ,

ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਸਾਲਾਂ ਅਤੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਹੈ.

ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇੰਝ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ

ਕਿਉਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਖ਼ਤ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਮੈਂ ਹਿੱਲਦਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ।

ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇ ਮੈਂ ਛੜੀ ਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਿਆ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਸਟਾਪਾਂ 'ਤੇ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ.

ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ,

- ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰੁਕੋ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੋ।

- ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਚੱਲੋ, ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਚੱਲੋ

ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚੱਲੋਗੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮਰਜ਼ੀ ਵੀ ਮੇਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੇਰੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਕਾਇਮ ਰਹੋ,

- ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਥਿਰ ਜਾਂ ਚਲਦੇ ਹੋ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਠੀਕ ਰਹੋਗੇ।

ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੰਤ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ

- ਜਿਸਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਹੈ ਅਤੇ

- ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੱਬ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਅਫਸੋਸ ਅਤੇ ਮਾਫੀ ਮੰਗੀ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ:

“ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਤ ਵਿੱਚ ਕੀ ਫਰਕ ਹੈ!

ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਤ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਗਲਤ ਹਾਂ। ”

ਉਸ ਪਲ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਿਸ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੀ ਇੱਕ ਫਲੈਸ਼ ਰਾਹੀਂ, **ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :**

"ਮੁਰਖ, ਮੁਰਖ! ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ?

ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਨੇ ਪਾਪ ਅਤੇ ਕਮੀਆਂ ਕਦੋਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀਆਂ? ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ।

ਉਹ ਮੇਰੀ ਰਜ਼ਾ ਨੂੰ ਮਾਣਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਆਤਮਾ ਨੇ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ।

ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰੀ ਰਜ਼ਾ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,

- ਆਪਣੇ ਅਤੀਤ ਦੀ ਬਦਸ਼ੁਰਤ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਓ e

- ਉਹ ਸਿਰਫ ਵਰਤਮਾਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੀ ਹੈ,

ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੇ।

ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ

- ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਹੈ,

- ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਅਤੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ.

ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ ਕਿ,

- ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਵਿੱਚ,

-ਪਾਪ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

ਜੇ ਆਤਮਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ
ਜੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਰ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ,
ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਛੱਡ ਦਿਓ।'

ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਦੇਖਿਆ।

ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਸੱਚਾਈ,

- ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਤਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,

- ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਛਾਣ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਹ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਸਤਾਏ ਗਏ ਸੱਚ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰ
ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਸ ਦੁੱਖ ਦੀ ਘੜੀ ਵਿੱਚ ਸ.

-ਸਭ ਕੁਝ ਝੂਠ ਅਤੇ ਧੋਖਾ ਹੈ, ਅਤੇ

-ਸੱਚ ਦੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲਈ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕੁੱਟਣਾ ਅਤੇ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮਰਦਾਂ ਤੋਂ ਖੁਦ ਆਵੇਗਾ

ਜੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਹੋਰ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਮਿਲਣਗੀਆਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ,

- ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਰਾਂਸ ਲਈ

ਜਿੱਥੇ ਇੰਨੀਆਂ ਮੌਤਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਕਿ ਇਹ ਲਗਭਗ ਉਜਾੜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ:

ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਬੁਰਾ ਹੋਇਆ!

ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਸੁਧਾਰਦਾ ਹੈ » . ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਚੱਲਦੇ ਰਹੋ, ਚੱਲਦੇ ਰਹੋ! ਜੇ ਉਹ ਦਿਆਲਤਾ, ਦਇਆ ਅਤੇ ਦਇਆ ਹਨ.
ਉਹ ਵੀ ਨਿਆਂ, ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਹਨ!

ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖਿਆ

-ਰਿਗਰੈਸ ਜਾਂ

- ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਸੀਂ ਸਵੈਇੱਛਤ ਗਲਤੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਹਿੱਟ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਰਾਂਗਾ।

ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਰ ਸਮੇਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ,

-ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਸਕੋ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਖਾਈਆਂ ਹਨ।

ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਵੋ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜੁੜੋ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹਾਂਗਾ। "

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ।

ਉਸ ਨੂੰ ਕੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਤਾਜ ਦੇਖ ਕੇ ਮੈਂ ਉਸ ਦਾ ਤਾਜ ਲਾਹ ਲਿਆ ਅਤੇ ਦੋਹਾਂ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਦਬਾ ਲਿਆ।

ਓਏ! ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੰਡੇ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਵੜਦੇ ਹਨ!

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦੁੱਖ ਸਹਿਣ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ.

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਯਿਸੂ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜੇ ਵੀ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਹੈ।"

ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ : "ਸੱਚਮੁੱਚ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ।" ਮੈਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ:
"ਤੁਹਾਡਾ 'ਛੋਟਾ' ਦਸ ਜਾਂ ਵੀਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਾਲੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹਾਂ-
ਦੋ ਸਾਲ।"

ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਲ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ।

ਮੇਰੀ ਦਿਆਲਤਾ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ।

ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ, ਉਸ ਪਲ ਤੋਂ, ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਜੀਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਣ ਲਈ
ਬੁਲਾਵਾਂਗਾ। "

ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੇ,

ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੇ ਥੰਮ ਨਿਕਲੇ, ਜੋ ਫਿਰ ਇੱਕ ਹੋ ਗਏ।

ਉਸਨੇ ਇਹਨਾਂ ਕਾਲਮਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਉਤਰ ਸਕਦਾ।

ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਬੁਲਾਇਆ,

-ਕੋਈ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਲਮਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਅਤੇ

- ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਟਕਦਾ ਰਿਹਾ।

ਉਸ ਸਮੇਂ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਤਲੇਆਮ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ।

ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕਾਲਮ ਚਰਚ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ
ਹਨ ,

-ਜੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ
-ਉਸ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉੱਥੇ ਰਹਿਣਗੇ।

ਪਰ

- ਜੇ ਚੰਗਾ ਯਿਸੂ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਰੱਖਣਾ ਹੈ,
- ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜ ਕੇ ਥੱਕ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਾਪਰਨ
ਵਾਲੀਆਂ ਭਿਆਨਕ ਬਦਕਿਸਮਤੀਆਂ ਤੋਂ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ!
ਇਹ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਇੰਨੀਆਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਨ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਨਾ
ਕਰਨਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ।

ਮੇਰੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਯਿਸੂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਇਆ ਅਤੇ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚੇ
ਬਿਨਾਂ, ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਪ੍ਰਭੂ, ਕੱਲ੍ਹ ਮੈਂ ਇਕਬਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੇ ਮੈਂ ਮਰ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ
ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਇਕਬਾਲ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸਿੱਧੇ
ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਂਦੇ? "

ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

“ਮੇਰੀ ਧੀ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਕਬਾਲ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪੱਕਾ ਅਤੇ ਪੱਕਾ ਤਰੀਕਾ ਪਿਆਰ ਹੈ। ਪਿਆਰ
ਆਤਮਾ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਜਨੂੰਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:

- ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ,
- ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ
- ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ.

ਹਰ ਚੀਜ਼, ਬਿਲਕੁਲ ਸਭ ਕੁਝ, ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ!

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਮਿਤ ਪਿਆਰ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾ ਕੇ ਕਿ ਆਤਮਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰ ਹੈ,
ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਜੇ ਹੋਏ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਜਜ਼ਬ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਅਸਲ ਵਿੱਚ, **purgatory** ਪਰ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਪਿਆਰ ਦੇ ਖਾਲੀਪਨ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ।

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਾੜੇ ਭਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।
ਜੇ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਪਾੜੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲੈਣਾ
ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ
ਕਿਹਾ:

ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ

ਸੱਚੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕਿ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਮੇਰੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ,

ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ

ਜੇ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਵੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਜੇ, ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ, ਦੁਖਦਾਈ ਜਾਂ ਕੁਝਤਣ ਵਿੱਚ,

- ਆਤਮਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ,

ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਜੇ ਉਹ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ,

ਉਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਜੇ ਆਤਮਾ ਮੇਰੀ ਰਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੜਬੜੀਆਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ,

ਪਰ ਉਹ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਜੋ ਮੇਰੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਰੱਬੀ ਰਜ਼ਾ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ
ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਰੱਬੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ

ਬਣਾਈ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸੁਧਾਰਿਆ:

ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ।

ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਇੰਨੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਅਨੰਦ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮਨੁੱਖੀ ਇੱਛਾ ਬਹੁਤ ਮੰਦਭਾਗੀ ਹੈ

- ਜੇ ਉਹ ਸਾਡੀ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ,

ਇਹ ਸਾਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੰਗ ਛੇੜ ਦੇਵੇਗਾ।

ਨਾ ਖੁਸ਼ਕਤਾ, ਨਾ ਪਰਤਾਵੇ, ਨਾ ਨੁਕਸ, ਨਾ ਗੜਬੜ, ਨਾ ਠੰਢ ਮੇਰੀ ਰਜ਼ਾ ਨਾਲ ਰਲ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹਲਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸੁਆਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਮਨੁੱਖੀ ਇੱਛਾ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹਨੇਰੇ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਬੂੰਦ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ।

ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਮੇਰੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਗਈ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ,

- ਉਸਦੀ ਹਨੇਰੇ ਦੀ ਛੋਟੀ ਬੂੰਦ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਰੋਸ਼ਨੀ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਵੱਸ ਸਕੇ.

ਮੇਰੀ ਰਜ਼ਾ ਦੀ ਗਰਮੀ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਠੰਢ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਕੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਰੱਬੀ ਸੁਆਦ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਸਵਾਦ ਦੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਉਦਾਸੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ.

ਮੇਰੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪਾਇਆ,

ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਛਾਤੀਆਂ ਇੰਨੀਆਂ ਦੁੱਧ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਫਟਣ ਹੀ ਲੱਗਦੀਆਂ ਸਨ।

ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾ ਕੇ, ਔਰਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਇਹ ਚਰਚ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਸਭ ਅੰਦਰੂਨੀ ਕੁਝਤਣ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਬਾਹਰੀ ਕੁਝਤਣ ਦਾ ਸੁਆਦ ਚੁੱਖਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ, ਥੋੜਾ ਦੁੱਖ ਝੱਲੋ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੁਝਤਣ ਘੱਟ ਗਈ ਹੈ। "

ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਛਾਤੀਆਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ, ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਫੁੱਲਦਾਨ ਬਣਾ ਕੇ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁੱਧ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੀਣ ਲਈ ਦਿੱਤਾ।

ਇਹ ਬਹੁਤ ਕੌੜਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਦੁੱਖ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿਣਾ ਹੈ।

ਉਸ ਪਲ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਇਨਕਲਾਬ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ, ਚਰਚਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ, ਵੇਦੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹ ਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾੜਦੇ, ਪਾਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ,

ਮੂਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਅਤੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਹੋਰ ਅਪਮਾਨ ਅਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਾ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਹ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਹੋਰ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਭੇਜੀਆਂ। ਕਈ ਮਾਰੇ ਗਏ।

ਇਹ ਇੱਕ ਆਮ ਝਿੜਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੱਜਿਆ

ਚਰਚ, ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ. ਮੈਂ ਡਰ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਰਾਣੀ ਮਾਤਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਇਆ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦੇਵੇ।

ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ।

ਬੋਰ ਹੋਏ, ਮੁਬਾਰਕ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਕਰੋ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ!"

ਮੈਨੂੰ ਥੋੜਾ ਦੁੱਖ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ, ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ, ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਇਨਕਲਾਬ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੇਖੇ ਹਨ।

ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਲਗਭਗ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਾਂਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮੈਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਹਾਂਗਾ:
"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜ਼ੁਲਮ ਨਾ ਕਰ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਰਾਜ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ।"

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ: "ਮੇਰੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਓ।
ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਚਾਹੋ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ, ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਧੀਰਜ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਯਿਸੂ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ
ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,
ਤਾਂ ਜੋ ਮੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਆਤਮਾ ਤੱਕ ਮੁਫਤ ਪਹੁੰਚ ਹੋਵੇ,
- ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
-ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੱਬ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ,
ਰੋਕਦੀ ਹੈ

- ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿਰਪਾ e
- ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਤਮਾ।" ਇਕ ਹੋਰ ਦਿਨ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੇਰੇ ਜਨੂੰਨ ਨੂੰ ਤਾਜ਼ਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦੀ ਘਾਟ।
ਆਹ! ਤੋਂ ਕਾਫੀ ਢਿੱਲੇ ਹਨ
ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਵਚਨਬੱਧਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰੱਖਣ ਲਈ,
ਪਰ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਵੀ।

ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੰਨੀ ਕਾਇਰਤਾ ਅਤੇ ਅਸ਼ੁੱਧਤਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ,
ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਝੱਲਦਾ ਹਾਂ।

ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ, ਉਹ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ,
ਅਗਲੇ ਹੀ ਪਲ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਤੋਂ ਮੁੱਕਰ ਗਏ।"

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਯਿਸ਼ੂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਨਿਜਤਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕੌੜੇ ਦਿਨ ਜੀਉਂਦਾ ਹਾਂ।
ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ, ਇਹ ਇੱਕ ਪਰਛਾਵੇਂ ਜਾਂ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਬੋਲਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਲਗਭਗ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਜ਼ਾ ਦੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ।

ਹੇ ਰੱਬ, ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ! ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਹਿੱਲ ਗਈ ਹੈ. ਹਰ ਕੋਈ ਬਗ਼ਾਵਤ
ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਵਿੱਚ ਹੈ।
ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੀ ਮਿਹਰ ਨੂੰ ਹਟਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਾਂਗ ਬਣ ਜਾਂਦੇ
ਹਨ।
ਮੈਂ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣਾ ਬਿਹਤਰ ਸਮਝਾਂਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਮੇਰੀ ਗਰੀਬ
ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਫੀ ਕੁੜੱਤਣ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ।

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਇਆ ਅਤੇ *ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ* :

"ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਸੰਪੂਰਨ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ
ਹੈ।

- ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗੋਲਾਈ ਜਾਂ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ,
- ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ.

ਇਸ ਲਈ, ਸਵਰਗੀ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ ਪੱਥਰ ਨਹੀਂ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ.
- ਜੇ ਗੋਲ ਜਾਂ ਵਰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਆਕਾਸ਼ੀ ਵਾਲਟ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੱਕ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਤਾਰੇ,
ਸੂਰਜ ਅਤੇ ਚੰਦਰਮਾ ਦਾ ਆਕਾਰ ਗੋਲ ਹੈ।

ਧਰਤੀ ਵੀ ਗੋਲ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਇਸ ਸਭ ਦਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਿਆ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ :

"ਗੋਲਪਨ ਇਸਦੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਤਮਾ, ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਣ
ਲਈ,

ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ,

- ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਜਾਂ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ,

- ਮਿਠਾਸ ਜਾਂ ਕੁੜੱਤਣ ਵਿੱਚ.

ਇਹ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਇੱਕ ਗੋਲ ਵਸਤੂ ਵਾਂਗ
ਹੋਵੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਜੇ ਆਤਮਾ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ,

- ਉਹ ਸਵਰਗੀ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ, ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ, ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ
ਹੋਵੇਗੀ,

- ਉਹ ਇੱਕ ਤਾਰੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਬਾਰਕ ਦੇ ਵਤਨ ਨੂੰ ਸਜਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ.

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਤਮਾ ਜਿੰਨੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਓਨੀ ਹੀ ਇਹ
ਬ੍ਰਹਮ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਮੈਂ ਦੁਖੀ ਸੀ

-ਉਸਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਤੋਂ ਈ

-ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਵੀ

ਕਿ ਮੇਰੀ ਪੀੜਤ ਅਵਸਥਾ ਹੁਣ ਰੱਬ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਰੱਬ ਅੱਗੇ ਕੱਚਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਡਰਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ.

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਆਇਆ ਅਤੇ **ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :**

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਜੋ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੁਣਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ,

- ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ,

-ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਈ

-ਕੀ ਰੱਬ ਆਪਣਾ ਦਾਸ ਹੈ"।

ਫਿਰ **ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ :**

" **ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ** ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਹੈ ।
"ਫਿਰ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ।

ਮੇਰੀ ਘਾਟੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਦੁੱਖ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਯਿਸੂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਹਾਂ, ਸਗੋਂ ਦੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬਰਕਤ ਤੋਂ ਵੀ ਵਾਂਝਾ ਹਾਂ।

ਹੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਅੱਗ ਅਤੇ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਛੁਹਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਮੇਰਾ ਸੱਚਾ ਜੀਵਨ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ:

ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਸਲੀਬ .

ਜੇ, ਜਿਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਨਾਸ਼ਕਰੇਤਾ ਲਈ ਘਿਣਾਉਣੀ ਹਾਂ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।

ਪਰ ਤੂੰ, ਕਰਾਸ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਆਹ! ਕੀ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਡਾ ਸੁਆਗਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਸੀ?

ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸਾਥੀ ਵਾਂਗ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਆਇਆ?

ਆਹ! ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਵੇਂ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਦ ਜਿਸ ਨਾਲੋਂ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕੀ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ।

ਵੈਸੇ ਵੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ! ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਹੈ: *ਤੁਸੀਂ ਰਸਤਾ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ, ਕਮਰਾ, ਗੁਪਤ ਅਤੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੱਭ ਸਕਦਾ ਸੀ* .

ਇਸੇ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ! "ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, **ਧੰਨ ਜਿਸ** ਨੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆ **ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ** :

“ਮੇਰੀ ਧੀ, **ਸਲੀਬ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।**

ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਲੀਬ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ. ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੇਵਲ ਸਲੀਬ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਗੁੰਮ ਹੋਈ ਮਨੁੱਖਤਾ ਉੱਤੇ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਨੂੰ ਕਲਮਬੱਧ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਕੇਵਲ ਸਲੀਬ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਛੁਟਕਾਰਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ,

ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਲਈ ਗ੍ਰਾਫ਼ਟਿੰਗ .

ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ।

- ਗੁਣ,

- ਬਿਲਕੁਲ,

- ਰੱਬ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਈ

- ਅਸਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ.

ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ

- ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ

- ਜਿਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੇ ਸਾਧਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ - ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਨਾਪਸੰਦ ਕਰੇਗਾ?

ਕੀ ਉਹ ਆਪਣੀ ਦੌਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਇਸ ਸਾਧਨ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ? *ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਲੀਬ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ* .

ਮਨੁੱਖ ਬਹੁਤ ਗਰੀਬ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਲੀਬ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ

ਸਿਰਫ਼ ਉਸਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ

- ਦੁੱਖ,

-ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਬਣਾਉਣਾ।

ਸਲੀਬ ਆਤਮਾ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਹੈ।

ਫਿਰ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ

ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਕੇ ਹੋਰ ਵੀ ਕੌੜਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਗੁਆਇਆ ਸੀ।

ਕਈ ਦਿਨ ਇਕਾਂਤ ਅਤੇ ਹੰਝੂਆਂ ਵਿਚ ਬਿਤਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਜਿਸੂ ਆ ਗਿਆ। *ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:*

. ਮੇਰੀ ਉਗਲ :

"ਆਹ! ਮੇਰੀ ਧੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਓ! ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ! ਦੇਖੋ!"

ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਿਸੂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ।

ਅਸੀਂ ਢਹਿ-ਢੇਰੀ ਹੋਏ ਵਰਗ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੜੇ ਹੋਏ ਸ਼ਹਿਰਾਂ, ਹੜ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਿੱਥੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਭੂਚਾਲ ਕਾਰਨ ਕਾਫੀ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਮੌਤਾਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ।

ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਇਨਕਲਾਬ ਹੋਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਇੰਨੇ ਹਿੰਸਕ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ

ਮਨੁੱਖੀ ਖੂਨ 'ਤੇ ਕਦਮ ਰੱਖੇ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਰੱਖੇ.

ਕੌਣ ਦੱਸ ਸਕੇ ਸਾਰੇ ਦੁਖਾਂਤ ਅਸੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ!

ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ **ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :**

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ? ਆਹ! ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਜਿਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਧੀਰਜ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜੀਵਾਂ 'ਤੇ ਡੋਲ੍ਹਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ,

ਤੇਰੇ 'ਤੇ ਡੋਲ੍ਹ ਕੇ ਇਨਸਾਫ਼ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ,

ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਖਾਲੀਪਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਖਾਲੀਪਣ ਨੂੰ ਭਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਚਲੋ ਇਨਸਾਫ਼ ਨੂੰ ਮੋਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰੀਏ!

ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੀਵ ਬਹੁਤ ਦਲੇਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ. ਇਸ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਰਹਾਂਗਾ ».

ਆਪਣੀ ਆਮ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪਾਇਆ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਬੇਬੀ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਦਿਆਂ ਦੇਖਿਆ।

ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਦੇ ਵਾਰ ਲੱਤ ਵੀ ਮਾਰੀ। ਮੈਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੱਟਣ ਅਤੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਕਦਮ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ.

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਭਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਝਟਕਿਆਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਮਝੇ ਬਿਨਾਂ. ਪਰ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕੁੱਟ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਰੇ ਲਾਲ, ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਦੁਆਰਾ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਜੋ,

- ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਤਾਜ ਹਟਾਉਣਾ,

ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਕੰਡੇ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਵੜ ਗਏ।
ਫਿਰ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਪਾ ਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ, **ਉਸਨੇ**
ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਹੋ?"

ਚਲੋ ਚਲੋ, ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਚੱਲੀਏ!"

ਮੈਂ ਡਰ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕੀਏ।

ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ : "ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ।

- ਮੌਜੂਦ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਈ

- ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਭੇਜਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਤੁਸੀਂ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਿਆਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ,

- ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖਤਾ ਲਈ ਇੰਨੀ ਸਖਤ ਭੀਖ ਮੰਗੀ ਕਿ ਕੁਝ ਵੀ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ,

-ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਦਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਮੈਂ ਪੰਜ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਇਸੇ ਲਈ ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਰਿਆ

ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਸਕੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ: ਦਸ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਮੈਂ ਪੰਜ ਕਰਾਂਗਾ ».

ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਪਿਆਰ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਦੌਲਤ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਸੱਚਾ ਪਿਆਰ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲੋਂ ਨੀਵਾਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਜੇ ਮੇਰਾ ਹੈ ਉਹ ਤੂਹਾਡਾ ਹੈ: ਦੋ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਜੋ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਚਾ ਪਿਆਰ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੂਜੇ ਦੀ ਬਦਸੁਰਤ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

- ਜੇ ਕੋਈ ਗਰੀਬ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਅਮੀਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ,
- ਜੇ ਉਹ ਅਣਜਾਣ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ,
- ਜੇ ਉਹ ਨੀਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨੇਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।

ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੋ ਜੀਵ ਇੱਕ ਹਨ

- ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਦੀ ਧੜਕਣ ਵਿੱਚ,
- ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਾਂ ਵਿੱਚ,
- ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਵਿੱਚ.

ਜੇਕਰ ਹੋਰ ਦਿਲ ਦੀ ਧੜਕਣ ਜਾਂ ਸਾਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਦਮ ਘੁੱਟਣ, ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਬਿਮਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਸੱਚਾ ਪਿਆਰ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਹੈ ।

ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸੁਗੰਧਿਤ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਸਾਹ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਜੋ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ **ਬਲੀਦਾਨ ਵਿੱਚ** ਹੈ ਜੋ ਪਿਆਰ ਸਭ ਤੋਂ ਖਾਸ ਹੈ

- ਐਨੋਬਲਡ, ਮਜ਼ਬੂਤ, ਪੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਤੀਬਰ .

ਪਿਆਰ ਇੱਕ ਲਾਟ ਹੈ ਅਤੇ ਲੱਕੜ ਦੀ ਬਲੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਖੁਆਉਂਦੀ ਹੈ.

ਜੇਕਰ ਲੱਕੜ ਜਿਯਾਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਲਪਟਾਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅੱਗ ਵਧ

ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਕੁਰਬਾਨੀ ਕੀ ਹੈ ?

ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਰੇਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ

- ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ
- ਅਜ਼ੀਜ਼ ਦੇ ਹੋਣ ਵਿੱਚ.

ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਓਨਾ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਦੇ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਵਰਤਦੇ ਹਾਂ,

- ਖੋਣਾ ਈ
- ਬ੍ਰਹਮ ਹਸਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਕੁਲੀਨਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ.

ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਬਹੁਤ ਅਪੁਰਣ ਹੈ।

ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ ਜੋ ਨਾਮ, ਕੁਲੀਨਤਾ, ਵੀਰਤਾ ਹਾਸਲ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਸਿਪਾਹੀ ਹੈ ਜੋ

- ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ,
 - ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ e
 - ਰਾਜੇ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ,
- ਜਾਂ ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਕੁੱਲ੍ਹੇ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ?

ਯਕੀਨਨ ਪਹਿਲੀ. ਨੌਕਰ ਦਾ ਵੀ ਇਹੀ ਹਾਲ ਹੈ। ਕੌਣ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਉਹ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸੇਵਕ ਹੈ

-ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਨਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨਾ, ਈ

- ਜੋ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਲਈ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਹ ਸੇਵਕ ਹੈ ਜੋ,
- ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ

ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚੋ?

ਯਕੀਨਨ ਪਹਿਲੀ. ਨਾਲ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ

- ਪੁੱਤਰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ,
- ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਨਾਲ ਦੋਸਤ, ਆਦਿ

ਪਿਆਰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਏਕਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਹੈ।

ਕੁਰਬਾਨੀ ਉਹ ਲੱਕੜ ਹੈ ਜੋ ਪਿਆਰ ਦੀ ਅੱਗ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਆਗਿਆਕਾਰੀ ,
ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਸਭ ਹੁਕਮਦਿੰਦੀ ਹੈ " .

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ, ਮੇਰੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਚਲਦਾ ਹੈ.

ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਰਿਹਾ :

"ਚਲਦੇ ਰਹੋ".

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਮੈਂ ਤਨਾਅ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

ਪ੍ਰਭੂ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, "ਆਓ ਅੱਗੇ ਵਧੀਏ"? ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਕਹੋ, "ਮੈਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਾਂਗਾ."

ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਹੈ।"

ਉਸਨੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ :

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਕਹਾਂ: 'ਆਓ ਅਸੀਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੀਏ',

ਮੈਂ ਜੀਵ-ਜੰਤੂਆਂ ਲਈ ਕੀਤੇ ਚੰਗੇ ਕੰਮਾਂ ਬਾਰੇ ਉਹੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ, ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ -
ਓਏ! ਕਿੰਨੇ ਹੋਏ! - ਸਜ਼ਾਵਾਂ?

ਨਾਲੇ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਏਕਤਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ?

ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਭੇਜਦਾ?

ਜੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਭਲੇ ਵਿਚ ਜੁੜਦੇ ਹਨ

- ਕੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ? ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਤੁਸੀਂ ਘਾਹ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਬਲੇਡ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋ

-ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਗੁਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਘਾਹ ਦੇ ਇਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਬਲੇਡ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਨੇਕੀ ਨੂੰ ਕੌਣ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਇਸ ਨੂੰ ਮਿੱਧਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵੱਲ ਦੇਖਦਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਜਿਹੜੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ

- ਉਹ ਤੋਹਫ਼ਾ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ

- ਘਾਹ ਦੇ ਮੇਰੇ ਛੋਟੇ ਬਲੇਡ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਗੁਣ, ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਤਾੜਦਾ ਹੈ,

ਪਰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ

- ਮੈਂ ਛੋਟੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨਾ ਕਿੰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਝੁਕਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।

ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਓਏ! ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਡੇ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਣ ਦਿਓ।"

ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਰਾਂ?" ਜਿਸ ਦਾ ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ: "ਹਾਂ!"

ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਅੱਗ ਦੇ ਗੋਲੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਛੜੀ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ, ਅੱਗ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ, ਮੈਂ ਕਿਹਾ:

"ਸਰ, ਮੈਂ ਅੱਗ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਹਾਂ, ਬੱਸ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਛੜੀ ਨਾਲ ਕੁੱਟੋ।" ਉਸਨੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ: "ਤੁਸੀਂ ਕੁੱਟਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ, ਮੈਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ!"

ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਲੜਨ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ. ਓਏ! ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਸੀ!

ਪਰ ਉਹ, ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੇਗਾ.

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਲੱਭਦਿਆਂ, ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ ਯਿਸੂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਇਆ ਅਤੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ, ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਮੈਂ ਕਿੰਨੀ ਬੁਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹਾਂ!

ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ ਘੱਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਕੁਝ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਸਭ ਕੁਝ ਖਾਲੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਜਾਦੂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ

ਅਤੇ, ਇਸ ਜਾਦੂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮੈਨੂੰ ਭਰਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਪਰ ਮੈਂ ਬੇਕਾਰ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਆਹ! ਮੇਰੀ ਧੀ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਲਈ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਵੀ ਘੱਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ?

ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ

ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇੱਕ ਜੀਵ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ,

ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇਹ ਪੂਰੇ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਜੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਪਰਛਾਵਾਂ ਵੀ ਰਹਿ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਪਰਛਾਵਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ।

ਤੁਹਾਡੀ ਨਿਸ਼ਕਾਮਤਾ ਵੱਲ ਤੁਹਾਡੀ ਨਿਰੰਤਰ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ

ਬ੍ਰਹਮ ਹਸਤੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿਓ।

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਲੱਭ ਕੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸੁਆਮੀ ਨੂੰ ਲੱਭ ਕੇ ਮਿਲਾ ਲਿਆ

ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ,

ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਧੜਕਦਾ ਹੈ,
ਮੇਰੇ ਸਾਹ ਅਤੇ
ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਅੰਦੋਲਨ ਉਸਦੇ ਨਾਲ,
ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਣ ਲਈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਜੈਤੂਨ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਏਕਤਾ ਵਿੱਚ ਸੀ,
ਮੈਂ ਹਰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ,

ਉਸਦੇ ਲਹੂ ਦੀਆਂ ਬੂੰਦਾਂ ,
ਉਸ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ,
ਉਸ ਦੇ ਦੁੱਖ ਅਤੇ
ਸਭ ਚੰਗਾ ਉਸ ਨੇ ਕੀਤਾ, ਫਿਰ
ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ, ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਧੜਕਣਾਂ ਅਤੇ ਸਾਹਾਂ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ, ਸ਼ੁੱਧ
ਅਤੇ ਦੇਵੀਕਰਨ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਦੁੱਖ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ ਵੰਡੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਕਰ
ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ *ਯਿਸੂ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼* ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਇਹਨਾਂ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਦੁਖੀ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ
ਅਕਸਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਇੱਕ ਤੀਰ ਦੂਜੇ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਨਵੇਂ
ਜ਼ਖਮ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ ਹੋ?"

-ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹੋ

- ਤੁਹਾਡੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਨੂੰ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?

ਇਹ ਜ਼ਖਮ ਕੀ ਹਨ? ਕੀ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ?"

ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ :

"ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਹਾ।

ਜੇ ਆਤਮਾ ਤੀਰਥ ਤੇ ਹੈ ਉਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ

ਸਾਰੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਜੋ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਘੁੰਮਦੇ ਹਨ। ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ

ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੰਮ, ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ, ਅਤੇ

ਕਿ ਸਿਰਫ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਗ ਵਿਹਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਸਭ ਦਾ ਭਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹਾਂ

- ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਾਰ, ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਦੀ ਧੜਕਣ,

- ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਗ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁੱਖ ਸਾਰੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ,

-ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਫੈਲਾਉਂਦਾ ਹਾਂ

ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਰੌਸ਼ਨੀਆਂ ਅਤੇ ਧੰਨਵਾਦ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ। ਨਾਲ ਹੀ, ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਮਹਿਮਾ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਮੇਰੇ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਮਿਲਾਪ ਅਤੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਹੈ।

ਕਿ

ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਅੰਗ ਹੈ ਅਤੇ ਜੀਵ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ,

ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਸੁਰਜ ਅਤੇ ਜੀਵ ਕਿਰਨਾਂ,

ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਫੁੱਲ ਨੂੰ ਅਤੇ ਜੀਵ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਗੰਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕੀ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਨਹੀਂ, ਯਕੀਨਨ ਨਹੀਂ!

ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ

- ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਕੰਮਾਂ ਦਾ e

- ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ?

ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਆਏ ਹਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹਨ? ਮੈਂ
ਇਹ ਵੀ ਜੋੜਦਾ ਹਾਂ ਕਿ **ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਜਨਮ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ** ,
ਇਹ ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਖਜ਼ਾਨਾ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ
ਵਿਤਰਕ 'ਤੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ
ਇਸ ਨੂੰ ਗੁਣਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸਭ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਵੰਡੋ».

ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਰੇ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇ ਸੰਚਾਰ ਦੌਰਾਨ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਭਟਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,
ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:
"ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਚਲਿਤ ਹੋਣਾ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਵ ਹੈ?

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭ ਕੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਮ
ਅੰਦਰੂਨੀ ਕਰਮ ਕੀਤੇ।
ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਭਟਕਣਾ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ।

ਪਰ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਰੱਖੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ
ਨਾ ਹੋਣ।

ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਜੇ ਆਤਮਾ ਭਟਕਣਾ ਜਾਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ,
- ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ.

ਸੱਚਮੁੱਚ, ਜੇ ਆਤਮਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਹੈ,
- ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰਾ ਹੈ,
ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

ਪਰ, ਜੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਨਾ ਦਿੱਤਾ,
- ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ,

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਇਲਾਜ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ।

ਅਤੇ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਅਣਚਾਹੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਮਿਲਾਪ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦੀਆਂ ਹਨ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ।

ਇਹ ਮੇਰੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਯੂਨੀਅਨ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਉਸ ਪਲ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਲਵਰੀ ਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਧੰਨ ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ।

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ, ਮਿੱਠੇ *ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :*

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਮੇਰੇ ਜਨਮ ਦੇ ਦਿਨ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਅਤੇ ਜਨਮ ਦੇਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਗਈ ਸੀ ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਲੀਬ ਦੇ ਭਾਰ ਤੋਂ ਚੁੱਕਣਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਬਾਹਰੀ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਦੋਵੇਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਲੜੀ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਨਿਰੰਤਰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

ਕੀ ਇਹ ਆਤਮਾ ਕੇਵਲ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨੂੰ ਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ? ਨੌਵਾਂ!

ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਚੁੰਮਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਗੁਜ਼ਰਦੇ ਨੋਟ ਲਈ। ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੈ।

ਹਰ ਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕੁਰਬਾਨੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਿਰਿਆ ਉਸ ਬਲੀਦਾਨ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਲੀਬ ਦੇ ਭਾਰ ਤੋਂ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ।

ਅਤੇ ਇਸ ਆਤਮਾ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਕੀ ਹੈ ਕਿ,
- ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨਾਲ,
ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਹੋ?

ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹਰ ਨਵੀਂ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਲਈ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰ ਵਧਦਾ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਛੋਟਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਦੇ ਹਨ
- ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਲਈ,
- ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚਿਪਕਣਾ ਈ
-ਮੈਨੂੰ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ!

ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਇਆ, ਐਮ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਵਿੱਚ,
-ਮੈਂ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ
ਕਿ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਨੇਕੀ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ।

ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਕੁਝ ਲੋੜਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਕਿਹਾ।
ਦਿਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ।

ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੋਚਿਆ:
"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਚੰਗੇ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ।

ਇਉ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਦਾ ਨੌਕਰ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋਵੇ।

ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਨੌਕਰ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਧੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵਧੀਆ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਬਣੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਭ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਇਹ ਖਿਆਲ ਅਕਸਰ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। "

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਮੇਰਾ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

“ਮੇਰੀ ਧੀ, ਐਮ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਲਾਭਦਾਇਕ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹਾਂ।

ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ,

ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਦਾ ਹਾਂ,

ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਬਦਸੂਰਤ ਲੱਗੇ, ਆਦਿ।

ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਇਸ ਰੂਹ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਾ ਕਹਾਂ,

ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਜਾਰੀ ਹੈ:

- ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ,

- ਹੋਰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਪਿਆਰ।

ਮੈਂ ਜੋੜਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਿਆਰ ਦੇ ਗੁਣ ਇੰਨੇ ਮਹਾਨ, ਇੰਨੇ ਨੇਕ ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਦੈਵੀ ਹਨ ਕਿ, ਹੋਰ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ, ਉਹ ਸ਼ੁੱਧ ਸੋਨਾ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਸੀਸੇ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਐਮ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਬੁੱਤ ਬਣ ਕੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।

ਅਤੇ, ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੱਸਣ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਭਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਇੱਕ ਜੀਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੈਂ, ਜੋ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਹਾਂ, ਕੀ ਮੈਂ ਬੇਕਾਰ ਕੰਮ ਕਰਾਂਗਾ?"

ਉਸ ਪਲ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਇਰਾਦੇ ਯਾਦ ਆਏ ਜੋ ਐਮ. ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਵੇ।

ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਨਾਲ ਐਮ

- ਇੱਕ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਰੰਗ ਦਾ ਕੱਪੜਾ e

- ਇੱਕ ਕਾਲਾ ਪਰਦਾ ਜੋ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਉਤਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਢੱਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਪਰਦਾ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਤੱਕ ਫੈਲਿਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।

ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਅਤੇ *ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ* :

“ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਜੋ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਕੱਪੜਾ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਹੋਇਆ ਕਾਲਾ ਪਰਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਇਸ ਨਾਲ ਰਲਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਪਰਦੇ ਵਾਂਗ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਚਮਕਣ ਵਾਲੇ ਸੱਚ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਢੱਕਦਾ ਹੈ।

ਕਦੇ-ਕਦੇ ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਡਰ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ

ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਮੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦੀ ਹੈ ».

ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਪ੍ਰਭੂ, ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਦਿਓ ਜੋ ਉਹ ਮੰਗਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਿਮਾ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ."

ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ :

"ਇੱਕ ਅਣਸੁਲਝੀ ਰੂਹ ਲਈ,

- ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਲੜਾਈ ਜਿੱਤਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜ ਅਤੇ ਅਟੱਲ ਹੋਣਾ

- ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੜਾਈ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਾ ਆਉਣ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿਓ.

ਇਸ ਲਈ, ਜੇ ਐਮ. ਆਪਣੇ ਟੀਚੇ 'ਤੇ ਜਲਦੀ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ. ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਰਹਾਂਗਾ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜਿੱਤਾਂਗੇ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ
ਉਹ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਉਸਦੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ
ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨਗੇ,
- ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਲੱਭ ਕੇ, ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆ ਕੇ ਮੈਨੂੰ
ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਇਹ ਜਾਣਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਮੇਰੀ ਕਿਰਪਾ
ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਜਦੋਂ ਕਿਰਪਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ
ਹੋਵੇ।

ਗ੍ਰੇਸ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਕਰੰਟ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਕੰਮ
ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਡਿਵਾਈਸ ਕਰੰਟ ਦੇ ਲੰਘਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਜੇ ਤਿਆਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਤਾਰਾਂ ਟੁੱਟ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ,
ਤਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਕਰੰਟ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਰੌਸ਼ਨੀ ਸੰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।"

ਫਿਰ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ।

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਉਸ ਵਿਸ਼ਾਲ ਭਾਰ ਬਾਰੇ
ਸੋਚਿਆ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਲੀਬ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਸੀ , ਅਤੇ ਮੈਂ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੋਚਿਆ:

"ਪ੍ਰਭੂ, ਜੀਵਨ ਵੀ ਇੱਕ ਬੋਝ ਹੈ, ਪਰ ਕੀ ਇੱਕ ਬੋਝ ਹੈ! ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ, ਮੇਰੇ ਸਭ
ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਬਹੁਤ ਦੁਰ ਹੋ ».

ਉਸੇ ਪਲ ਉਹ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇੱਕ ਬੋਝ ਹੈ. ਵੈਸੇ ਵੀ
ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਹ ਭਾਰ ਚੁੱਕਦੀ ਹੈ

ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਸ ਬੋਝ ਨੂੰ ਉਤਾਰ ਸਕੇਗਾ
ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ,

ਉਹ ਦੇਖੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਬੋਝ ਨਕਦੀ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗਾ

- ਮੋਤੀ, ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰ,

- ਹੀਰੇ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਦੌਲਤ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸਦਾ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।"

ਗੱਲਬਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਕਿਹਾ: "ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਨੇੜੇ ਰੱਖੋ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ
ਛੋਟਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਛੋਟਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਗੁਆਚ ਸਕਦਾ ਹਾਂ"।

ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ :

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਸਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।

" ਪਹਿਲਾਂ , ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ

- ਮੈਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕਰੋ,

- ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਲਈ ਅਤੇ

- ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦੇ ਹੋ ਆਪਣੇ ਲਈ ਲੈ ਲਵੋ।

ਦੂਜਾ , ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋ,

-ਬਾਹਰ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹਾਂ, ਤਾਂ
ਜੋ

-ਜੇ ਮੈਂ ਚਲਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਚਲੇ ਜਾਓ, ਈ

-ਜੇ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ।

ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਜੋ ਕੁਝ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹੋ।

ਤੀਜਾ, ਇਹਨਾਂ ਕੰਮਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਹਨ,

- ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣਾ,

- ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜਾਓ ਅਤੇ
- ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਹਨ: ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮੇਰਾ ਬ੍ਰਹਮ ਜੀਵਨ ਦਿਓ ।

ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆਓ
ਮੈਨੂੰ ਸਾਰੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਦੇਣ ਲਈ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੇਣਗੇ।

ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ

- ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ,
- ਮੁਰੰਮਤ,
- ਪਿਆਰ, ਓਹ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਪਿਆਰ ਕਰੋ, ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿਓ!

ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਜਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, s'il pouvait y en avoir une, ce serait amour.

En fait, amour en moi est plus qu'une passion, c'est ma vie.

Et si les passions peuvent être détruites, ਪਰ Vie ne le peut pas.

Vois combien il m'est nécessaire d'être ਮਕਸਦ. Donc, **aime-Moi, aime-Moi !**

ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭ ਕੇ, ਧੰਨ ਜਿਸ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆ ਕੇ ਮੈਨੂੰ
ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਸ਼ਰਮਨਾਕਤਾ ਕਿਰਪਾ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਇੱਕ ਸ਼ਰਮੀਲੀ ਰੂਹ ਕਦੇ ਵੀ ਮਹਾਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ,

- ਰੱਬ ਲਈ ਨਹੀਂ,
- ਅਗਲੇ ਲਈ ਨਹੀਂ,

- ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਹੀਂ।

ਸ਼ਰਮੀਲੀ ਰੂਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਹਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਬੰਨ੍ਹੀਆਂ ਹੋਣ। ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਤੁਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਟਿਕੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ

- ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਅਤੇ

- ਤੁਰਨ ਲਈ ਜੋ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸ਼ਰਮ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਦੇ ਉੱਪਰ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ

- ਰੱਬ ਦਾ ਨਹੀਂ,

- ਪਰ ਇਕੱਲੇ

ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਤਾਕਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਹ ਤਾਕਤ ਗੁਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਕਿਰਪਾ ਉਸ ਵਿੱਚ ਬੀਜਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਕਿਸਾਨ ਵਾਂਗ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਬੀਜਣ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਵੱਢਿਆ।

ਦਲੇਰ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਡਰਪੇਕ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਕਰਦੀ ਹੈ”।

ਮੇਰੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ,

ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਸਲੀਬ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਕਿਉਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ,

ਹਾਲਾਂਕਿ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ

- ਨੇਕੀ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਤੇ ਸੰਸਕਾਰ,

ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ

- ਜੇ ਅਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਧੰਨ ਜਿਸੁ ਆਇਆ ਅਤੇ *ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :*

“ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਠੀਕ ਹੈ।

ਸਿਰਫ਼ ਸਲੀਬ ਹੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਸਲੀਬ ਨੂੰ ਧੀਰਜ ਅਤੇ ਅਸਤੀਫ਼ੇ ਨਾਲ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਸਲੀਬ ਦੇ ਅੱਗੇ ਧੀਰਜ ਅਤੇ ਤਿਆਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਪਿਆਰ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਦਰਤ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਟਾਕਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਜੇ ਧੀਰਜ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਰੱਬੀ ਹੈ।

ਭਾਵ, ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਬ੍ਰਹਮ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਵੀ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਸ਼ੱਕ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਆਤਮਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ?

ਸੰਸਕਾਰ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪਿਆਰ ਵੀ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਪਰ ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਉਹ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀਆਂ ਜੋ ਸਲੀਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਚੰਗੇ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। *ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕਰਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ* , ਪਰ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸਹੀ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸੰਗਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ , ਤਾਂ ਉਹ ਬ੍ਰਹਮ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮ ਜੀਵਨ ਤਾਂ ਹੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸ ਕੋਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸੁਭਾਅ ਹਨ।

ਕੋਈ ਭਾਈਚਾਰਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੌਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਸਬਰ ਦੀ ਘਾਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਿਆਰ ਦੀ ਵੀ ਘਾਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਆਰ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੁਰਬਾਨੀ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸਲੀਬ, ਸਬਰ ਅਤੇ ਤਿਆਗ ਫਲ ਹਨ

ਕੇਵਲ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ।

ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਧੜਕਣ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਮੇਰੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਆਇਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਧੜਕਣ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਨ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਨਾਲ ਕਈ ਛੋਟੀਆਂ ਧੜਕਣਾਂ ਸਨ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਇਹ ਉਹ ਅਵਸਥਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਮੇਰੇ ਜਨੂੰਨ ਦੌਰਾਨ ਸੀ ।

ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਧੜਕਦੇ ਹਨ .

ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਨਾਲ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ। ਪਰ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨੇ, ਪਿਆਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ, ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਇਸ ਕਰਕੇ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਧੜਕਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੀਆਂ ਧੜਕਣਾਂ

- ਮਨੁੱਖੀ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਧੜਕਣਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ,

- ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਅਨੰਦ ਦੀਆਂ ਧੜਕਣਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ। "ਫਿਰ ਉਹ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ।

ਦਿਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਈ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਥੱਕਿਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ, ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ੁਲਮ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕੀ ਲੱਭਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਉਸ ਹਿੰਸਾ ਲਈ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਦਇਆ ਕਰੋ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਨਿਰੰਤਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। "

ਉਸੇ ਸਮੇਂ **ਕੁਆਰੀ ਮਾਂ** ਆਈ ਅਤੇ, ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿੱਥੇ ਮੇਰਾ ਚੰਗਾ ਯਿਸੂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

“ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਧੀ ਉਦਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਕਿਉਂਕਿ ਜੀਵ ਉੱਥੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਖਜ਼ਾਨਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਹੈ

-ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਦੇ ਹੋ, *ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਲਿਤ ਨਾ ਹੋਵੋ*

ਕਰਾਸ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪੁੱਤਰ -

ਪਰ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੋ. ਫਿਰ, ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅਮੀਰ ਬਣਾ ਕੇ ਵਾਪਸ ਭੇਜੋਗੇ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਭੂਤ ਅਜੀਬ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰਦਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਅਜੀਬ ਵਿਹਾਰ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ,

ਸਾਰੇ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਰਮ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਚੰਗੇ ਨਾਲ ਸੀ.

ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਆਇਆ:

"ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਮਾੜਾ ਅਤੇ ਸੁਆਦਲਾ ਹਾਂ: ਕੁਝ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ!"

ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਪੌਦਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ।

- ਠੰਡ, ਠੰਡ ਜਾਂ ਬਰਫ।

ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੱਤੇ, ਫੁੱਲ ਅਤੇ ਫਲ ਨਹੀਂ ਖੋਹੇ ਜਾਂਦੇ।

ਜੇ ਉਹ ਇੱਕ ਬ੍ਰੇਕ ਲੈਂਦੇ ਹਨ,

ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਫਲਾਂ ਦੀ ਕਟਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੈ। ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ .

ਦਰਅਸਲ, ਸੂਰਜ ਦੀ ਗਰਮੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਸਾਯੋਗ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਖਾਦ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਦੇਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹਨ,

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਠੰਡੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੌਦਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਗਰੀਬ ਪੌਦੇ, ਠੰਡ ਅਤੇ ਬਰਫ ਦੇ ਕਾਰਨ

- ਕਈ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਗੁੱਸਾ,

- ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਫਲ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਝੱਲਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸਾਨ ਦੇ ਸਬਰ ਦੀ ਲਗਭਗ ਪਰਖ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜੋ ਆਤਮਾਵਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਈਆਂ ਹਨ

ਉਹ ਪੌਦਿਆਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਾਂਗ ਹਨ:

ਮੇਰੇ ਮਿਲਾਪ ਦੀ ਗਰਮੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖੀ ਝੁਕਾਵਾਂ ਦੀ ਠੰਡ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ

ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਜੀਵ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬ੍ਰਹਮ ਪੱਤਿਆਂ ਅਤੇ ਫਲਾਂ ਨੂੰ ਖੋਹਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ ਦੀ ਠੰਡ ਅਤੇ ਗੜਬੜਾਂ ਦੀ ਬਰਫ਼ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਫਲਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ.

ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾਪ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕੁਝ ਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ.

ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸੰਘ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਆਰਾਮ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀਤਾ ਮੇਰੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਝੁਕਾਅ ਅਤੇ ਜਨੂੰਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਲਈ ਹਨ।

- ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਇੱਕ ਪਲ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ,
- ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਾਂ

ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਤਸੱਲੀ ਦਾ ਹੈਰਾਨੀ ਦਿਓ ਅਤੇ ਸਬਰ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਹੋਰ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ

-ਜੋ ਮੇਰੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੌਰਾਨ ਪਰਿਪੱਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਹ ਅਪੁਰਣਾ ਰੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਹੈ।

ਉਹ ਠੰਡੇ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਪੌਦਿਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ-ਜੁਲਦੇ ਹਨ, ਸਭ ਲਈ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਵਿਕਾਰ.

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉੱਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ
ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲੋਂ.

ਝੁਕਾਅ, ਜਨੂੰਨ, ਪਰਤਾਵੇ, ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਹਨ

- ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਠੰਡ, ਬਰਫ, ਠੰਡ ਅਤੇ ਗੜੇ
- ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਸੰਘ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਫੁੱਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਝਟਕਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ

- ਤਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸੁੰਦਰ ਖਿੜ ਸੁੱਕ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਜਾਵੇ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ

- ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਹਾਂ,
- ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਫਲ ਪੈਦਾ ਕਰੋ e
- ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਮੇਰੇ ਸਬਰ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰੋ।"

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਰਵੋਤਮ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਚੰਗੇ ਦੀ ਨਿਜਤਾ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ

ਜੁਲਮ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਮੈਂ ਸ਼ਾਂਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਚਿੰਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਚੱਲਣ ਲਈ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ।

ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ, "ਕੀ ਤਬਦੀਲੀ!

ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੇ ਦਰਦ ਤੋਂ ਘਬਰਾ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਅਤੇ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਮੈਂ ਰੋਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਸਦਾ ਹੈ। ਵਿਰੋਧ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਹ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ"।

ਉਸੇ ਪਲ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਤੂਫਾਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੂਫਾਨ ਸਿਰਫ ਸਤਹੀ ਹੈ:

- ਡੂੰਘਾ ਸਮੁੰਦਰ ਬਿਲਕੁਲ ਸ਼ਾਂਤ ਹੈ,

- ਇਸ ਦੇ ਪਾਣੀ ਸ਼ਾਂਤ ਹਨ,

ਅਤੇ ਮੱਛੀਆਂ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੂਫਾਨ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਣ ਲਈ ਡੂੰਘੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੀਆਂ ਹਨ।

ਤੂਫਾਨ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉੱਥੇ ਹੁੰਦਾ ਫੇਰ ਰਿਹਾ ਹੈ

- ਜਿੱਥੇ ਪਾਣੀ ਘੱਟ ਹੈ,

- ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਇਸ ਨੂੰ ਸਤ੍ਹਾ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਤੱਕ ਹਿਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਿਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੂਫਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।

ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਤਾਕਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ।

ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਤਮਾ ਤੂਫਾਨ ਨੂੰ ਸਤਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਨਾਲ ਹੀ, ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਤੂਫਾਨ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਬੱਧ

ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀਆਂ ਡੂੰਘਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਘੁਮਣ ਲਈ ਦੌੜਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਬਾਹਰੋਂ ਕੋਈ ਤੂਫਾਨ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦਿੱਖ ਹੈ।

ਤਦ ਹੀ ਆਤਮਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਆਨੰਦ ਲੈਂਦੀ ਹੈ

- ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕੁੱਖ ਵਿਚ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਆਰਾਮ, ਸ਼ਾਂਤੀ, ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਤਲ 'ਤੇ ਮੱਛੀ ਵਾਂਗ।

ਇਹ ਆਤਮਾਵਾਂ ਲਈ ਉਲਟ ਹੈ

ਜੋ ਰੱਬ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹਨ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਹੈ

ਤੂਫਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਿਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਹੀ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਜੋ ਕੁਝ ਹੈ ਉਹ ਗੁਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਨਾਲ ਹੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਿਲਾਣ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਤੂਫਾਨ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਉਣ ਲਈ ਹਲਕੀ ਜਿਹੀ ਹਵਾ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਹੋਰ ਵੀ, ਉਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਚੀਜ਼ਾਂ,

-ਜੋ ਰੱਬ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਰੂਹਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਆਦੀ ਭੋਜਨ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਇਹਨਾਂ ਰੂਹਾਂ ਲਈ ਤੂਫਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦੇ ਹਨ।

ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਹਵਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ

ਕਿਉਂਕਿ, ਤਰਕ ਨਾਲ, ਜਿੱਥੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਉਥੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਵਿਰਸਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।

ਆਪਣੀ ਆਮ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪਾਇਆ। ਐੱਮ. ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿਸਦਾ ਸੀ।

ਇੱਕ ਦੈਵੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਵਾਲਾ ਨੌਜਵਾਨ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਖੁਆਇਆ।

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਭੇਜਨ ਐਮ. ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਭੇਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ।

ਫਿਰ, ਐਮ. ਦੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੇ, ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਸਥਿਤੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਭੇਜਨ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ, ਤੁਹਾਡੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਭੁੱਖ ਪੂਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋ।

ਮੈਨੂੰ ਰੂਹਾਂ ਦੇਣਾ ".

ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਮ.

ਇਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਆਵੇਗਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਨਾਵਾਂ ਵੀ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ।
ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਬਾਕੀਆਂ ਨੂੰ ਭੇਜਨ ਦਿੱਤਾ।

ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਪੂਜਨੀਕ ਔਰਤ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭੇਜਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਮੇਰੀ ਹਾਲਤ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ।

ਔਰਤ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਇਸ ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਨਿਰੰਤਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ, ਕੁਰਬਾਨੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਏਕਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਚਰਚ, ਸੰਸਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਫਿਰ ਉਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰੱਬ ਦਾ ਜਸਟਿਸ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਸਪੈਂਡ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ।"

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸੋਚਿਆ:

"ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਹਾਂ! ਪਰ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੀ ਹਾਲਤ ਹੈ."

ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੀ, ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਾਇਆ, ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਮੈਂ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਚਰਚ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਜੋ ਡਿੱਗਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਨ। ਕੌਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਨਾ ਹੋਣ ਲਈ ਹਾਰ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ। ਓਏ! ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਰੋਇਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ! ਮੈਂ ਇਸ ਸਭ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਇਹ ਸਭ ਤੁਰੰਤ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ।

ਜੇ ਜਨੂੰਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਭੂਤ ਦੀ ਤਾਕਤ ਵਧੇਰੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਇਆ ਅਤੇ *ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :*

“ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਪਰਤਾਵੇ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਸਭ ਤੋਂ ਘਟੀਆ ਜੀਵ ਹੈ ਜੋ ਮੌਜੂਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਉਲਟ ਕੰਮ, ਇੱਕ ਅਪਮਾਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਉਸਨੂੰ ਭੱਜਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ।

ਇਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਡਰਾਉਣੀਆਂ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਉਸਦੇ ਸੁਝਾਵਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਹੈ, ਉਹ ਡਰ ਕੇ ਭੱਜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ ਆਤਮਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਆਜ਼ਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ

-ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪਰਤਾਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ,

- ਪਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਜੜ੍ਹਾਂ ਵਾਲੇ ਜਨੂੰਨ ਦਾ ਜੋ, ਪਰਤਾਵੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਸ ਉੱਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ।

ਜਿੱਥੇ ਜਨੂੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਕੋਲ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦੀ ਵਧੇਰੇ ਤਾਕਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ, ਜਦੋਂ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਕਾਲੇ ਚੋਲੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਨੇੜੇ ਆ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਚਾਦਰ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਜੀਵ-ਜੰਤੂਆਂ ਨੂੰ ਕਾਲੇ ਚਾਦਰ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟ ਲਵਾਂਗਾ।" ਫਿਰ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ।

ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਕਾਰਨ ਚੁਣੌਤੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ।

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਜੇ ਦਰਸ਼ਨ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਮੈਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ।

ਕਾਫੀ ਦੇਰ ਜ਼ਿੰਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਤਰਲ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੀਣ ਲਈ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ *ਕਿਹਾ* :

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਸ਼ਾਂਤ ਰੂਹਾਂ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਮੇਜ਼ ਤੇ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਪਿਆਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਪੀਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਅਤੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬ੍ਰਹਮ ਤੀਰਥੰਦਾਜ਼ ਅਜੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਤੀਰ ਨਹੀਂ ਚਲਾ ਸਕਦਾ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਤੀਰ ਗੁਆਚਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸਭ ਨੇ ਪਿਆਰੀ ਰੂਹ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਪਹੁੰਚਾਇਆ।

ਅਤੇ ਉਹ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੀਰਥੰਦਾਜ਼ ਆਪਣੇ ਤੀਰਾਂ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

-ਕਦੇ-ਕਦੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਕੇ ਮਰਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ,

ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਦੀ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਉਸਦੇ ਜ਼ਖਮਾਂ ਤੋਂ ਸ਼.

'ਆਤਮਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਤੀਰ ਚਲਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਂਤ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਅਨੰਦ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਮਾਣਦੀ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੇਚੈਨ ਰੂਹਾਂ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਬ੍ਰਹਮ ਤੀਰਥੰਦਾਜ਼ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੀਰ ਭੇਜਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਗੁਆਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ,

- ਜੇ ਬ੍ਰਹਮ ਤੀਰਥੰਦਾਜ਼ ਨੂੰ ਉਦਾਸ ਛੱਡਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਇੱਕ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ **ਰਾਣੀ ਮਾਂ** ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਉੱਚੇ ਸਿੰਘਾਸਣ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਦੇਖਿਆ।

ਮੈਂ ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਚੁੰਮਣ ਲਈ ਤਖਤ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਸੜ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਚਲੀ ਗਈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਚੁੰਮਣ ਦਿੱਤੀ।

ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਾਂਗ ਦੇਖਿਆ ਜਿੱਥੇ **"ਫਿਆਟ"** ਸ਼ਬਦ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ।

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਅਨੰਤ ਸਾਗਰ ਉਤਰਦੇ ਹਨ

- ਨੇਕੀ, ਧੰਨਵਾਦ, ਮਹਾਨਤਾ, ਮਹਿਮਾ, ਅਨੰਦ, ਸੁੰਦਰਤਾ, ਈ

- ਸਾਡੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਮਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਫਿਏਟ ਤੋਂ ਆਈਆਂ ਹਨ।

ਹਾਏ ਇਹ ਫਿਏਟ ਕਿੰਨੀ ਤਾਕਤਵਰ, ਫਲਦਾਇਕ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ! ਇਸ ਨੂੰ ਕੌਣ ਸਮਝ ਸਕੇਗਾ?

ਇਹ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚੁੱਪ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਰੁਕਾਂਗਾ।

ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਮੇਰੀ ਸਾਰੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਫਿਏਟ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਈ ਹੈ । ਮੈਂ ਕਦੇ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹਿੱਲਿਆ,

-ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਾਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆ,

- ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਵੀ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਸਿਵਾਏ ਰੱਬ ਦੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿੱਚ।

ਮੇਰਾ ਜੀਵਨ, ਮੇਰਾ ਭੋਜਨ, ਮੇਰਾ ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਰਜ਼ਾ ਸੀ ਇਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ
ਸਮੁੰਦਰ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ

- ਪਵਿੱਤਰਤਾ, ਦੌਲਤ, ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ! ਸਭ ਕੁਝ ਰੱਬੀ ਸੀ, ਮਨੁੱਖੀ ਨਹੀਂ।

ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਤਮਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਇਕਮੁੱਠ ਅਤੇ ਪਛਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ,
ਓਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਬ ਦੁਆਰਾ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਓਨਾ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ
ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਾ ਦਾ ਜੀਵਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਰਜ਼ਾ ਦੀ ਉਪਜ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਰੱਬ ਇਸ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਹੈ?

ਇਸ ਲਈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣਨ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ

- ਜੇ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਥੋੜਾ,

- ਪਰ ਕੀ ਇਹ ਰੱਬ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਭੂ ਛੋਟੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਖਦਾ ਹੈ।

- ਜੇ ਉਹ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ

ਜੇ ਕਿ ਮਹਾਨ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਲਈ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕਮਿਊਨੀਅਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੋਇਆ। ਮੇਰਾ ਚੰਗਾ
ਯਿਸੂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ।

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਝ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਪਰ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਦੀਕੀ
ਮਿਲਾਪ ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ?

ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਘੰਟਾ।

ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਮੇਰੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਪੂਰਨ ਤਿਆਗ।

ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਮੇਰੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਘੰਟੇ ਲਈ, ਸਗੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਮਿਲਾਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ!

ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਨਿਰੰਤਰ ਸਾਂਝ ਹੈ । ਇਹ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ,

-ਪਰ ਹਰ ਘੰਟੇ,

-ਹਰ ਵੇਲੇ

ਕਿ ਆਤਮਾ ਜੋ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਾਂਝ ਵਿੱਚ ਹੈ ».

ਮੇਰੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕੌੜੇ ਦਿਨ ਲੰਘ ਰਹੇ ਸਨ

- ਮੇਰੇ ਪਰਮ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਚੰਗੇ ਦੀ ਨਿਜਤਾ ਲਈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ

-ਸਥਾਈ ਸੋਚ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿ ਮੇਰੀ ਸਥਿਤੀ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਮੇਕਸਕ੍ਰੀਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ.

ਮੇਰੇ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਦੁੱਖ ਵਧ ਗਿਆ ਸੀ,

- ਅੰਦੋਲਨ ਜਾਂ ਕਿੱਤੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ,

- ਮੇਰੇ ਇਕਬਾਲ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ.

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਨੀਦ ਤੋਂ ਵੀ ਵਾਂਝਾ ਸੀ।

ਇਹ ਸਭ, ਮੇਰੇ ਲਗਾਤਾਰ ਹੰਝੂਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤਕ ਤਸੀਹੇ ਦਿੰਦਾ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਬੀਮਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਿਆ।

ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ

- ਮੇਰੀ ਆਦਤ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਬੈਠਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ,

-ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਆਮ ਕਢਾਈ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸੌਂ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਜਹੂਨ ਦਾ ਭੇਤ ਸਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ।

ਪਰ ਮੇਰੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਨੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਸ ਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ.

ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਰਾਜ, ਭਾਵੇਂ ਮੇਰੇ ਸਰਬੋਤਮ ਭਲੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਹੈ, ਯਿਸੂ ਦੀ ਨਿਜਤਾ ਦੇ ਦਰਦ ਲਈ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਗੁਣ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਪੀੜਤ ਰਾਜ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਸ਼ਹੀਦ ਦਿਲ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਕਿਹਾ:

"ਕੀ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਗੁਜ਼ਰਨ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਨਹੀਂ ਹੈ?

ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਤੁਹਾਡੀ ਨੀਂਦ, ਤੁਹਾਡੀ ਪੀੜਤ ਅਵਸਥਾ?

ਉੱਠੋ, ਉੱਠੋ! ਬਹਾਨੇ ਨਾ ਲੱਭੋ! ਕੰਮ ਦਾ ਕੰਮ! ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਦਾਅਵੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਡਰਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ?

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਨਿਆਉ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹੋ?

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇੰਨੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਥਾਹ ਕੁੰਡ ਪੁੱਟਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਬੰਦ ਰਹੋਗੇ?

ਨਫ਼ਰਤ! ਉਸ ਬੇਰਹਿਮ ਤਸੀਹੇ ਨੂੰ ਕੌਣ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਮੇਰੀ ਰੂਹ ਨੂੰ ਸਤਾਇਆ, ਮੈਨੂੰ ਕੁਚਲ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦਰਦ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਡੁਬੋ ਦਿੱਤਾ?

ਪਰ ਜ਼ਾਲਮ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵੀ ਪਰਮਾਣੂ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ। ਰੱਬ ਦੀ ਰਜ਼ਾ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ_

ਉਹ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੋਣ!

ਬੀਤੀ ਰਾਤ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਬੇਰਹਿਮ ਤਸੀਹੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ:

"ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ ਡੀ ਪਾਓਲਾ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੈਟਰ, ਇੱਕ ਐਵੇਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗਲੋਰੀਆ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰੋ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਰਾਹਤ ਦੇਵੇਗਾ।"

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਸੰਤ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸੈਂਡਵਿਚ ਲਿਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ: "ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਓ"।

ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਖਾਧਾ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਪਿਆਰੇ ਸੰਤ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"

ਉਸਨੇ ਬੜੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ: "ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?"

ਮੈਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ:

"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਹਾਲਤ ਰੱਬ ਦੀ ਰਜ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਇਸ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ, ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਅੰਤਰਾਲਾਂ 'ਤੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਜਿਹੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਦੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਕੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਬਾਹਰੋਂ ਇਹ ਸੰਕਟ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ।

ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੀ ਕਲਪਨਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਬੁਰਾਈਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ।

ਸੰਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਰਾਜ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

ਇਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰੱਬ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੁਣ ਇਹ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ».

ਪਰ, ਯਕੀਨ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਜੋੜਿਆ:

"ਪਿਆਰੇ ਸੰਤ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ। ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣੋ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਰੁਕ-ਰੁਕ ਕੇ ਸੀ।

ਫਿਰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਆਤਮਦਾਹ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ 21 ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਲਗਾਤਾਰ ਮੰਜੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰਿਹਾ। ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਕੌਣ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਰੱਬ ਮੈਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਰਾਜ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਦੋਸਤ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਚਲਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਆਸਰੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸੰਦੇਹ ਅਤੇ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਹਾਲਤ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ».

ਦਿਆਲਤਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ, ਸੰਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

" ਮੈਂ ਉਹੀ ਦੁਹਰਾਵਾਂਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ।

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੀ ਸਥਿਤੀ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ, ਜੇ ਮੈਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ,

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਵੀ ਗਾਹਕ ਬਣਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਵਾਂਗਾ।

ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਸਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੇੜੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ।

ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਉਸ ਆਤਮਾ ਲਈ ਜੋ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੀ ਹੈ।

ਉਸਦੇ ਖੂਨ ਵਾਂਗ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਆਤਮਾ ਨਿਰੰਤਰ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਹੈ

-ਮੇਰੇ ਨਾਲ,

-ਮੇਰੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਮੇਰੀ ਸਿਆਣਪ, ਮੇਰੀ ਦਾਨ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨਾਲ।

ਉਹ ਉਸ ਸਭ ਕੁਝ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰਾ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਵਿੱਚ ਵਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਿਰੰਤਰ ਉਸਦੇ ਛੋਹ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ

-ਓਹਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ,

- ਇਸ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ,

- ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ।

ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜਵਾਬ ਨਾ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਜੋ ਮੰਗਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜੋ ਮੈਂ ਖੁਦ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।

ਅਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਮੰਗਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੈ।

ਉਸ ਦਾ ਜੀਵਨ ਧਰਤੀ ਨਾਲੋਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਫਲ ਹੈ: ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਬਣਾਉਣਾ ».

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਅੱਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇ,

--ਇਹ ਮਤਭੇਦ ਹਨ ਅਤੇ

- ਗਰੀਬ ਜੋ ਅਮੀਰਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ.

ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ

- ਕਿ ਲੋਕ ਮਨੁੱਖੀ ਖੂਨ ਦੇ ਪਿਆਸੇ ਹਨ,

-ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ।

ਜੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਮਿਲਣੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਕਸਰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ।

ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਇਆ ਅਤੇ *ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ* :

“ਮੇਰੀ ਧੀ, ਬੱਸ ਇਨਸਾਫ਼ ਹੈ।

ਅਮੀਰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਨ

-ਗਰੀਬਾਂ ਲਈ ਬੁਰੀ ਮਿਸਾਲ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਲਈ,

- ਧਰਮ ਛੱਡਣਾ,

- ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ.

ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਮੂਹਿਕ ਹਾਜ਼ਰੀ ਭਰਨ ਲਈ ਚਰਚਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਮ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ।

"ਗਰੀਬਾਂ ਨੇ ਅਮੀਰਾਂ ਦੀ ਬੁਰੀ ਮਿਸਾਲ 'ਤੇ ਖੁਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ,

- ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਮੀਰ ਰੱਬ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।

ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਮੀਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਪੈਮਾਨਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ। "

ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕ੍ਰਾਂਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪਾਇਆ.

ਲੋਕ ਖੂਨ ਵਹਾਉਣ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਜਾਪਦੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ *ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ* :

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,
ਇੱਥੇ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਹਨ ਜੋ ਆਦਮੀ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ:
-ਇਕ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਈ
- ਚਰਚ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੂਜਾ. "

ਮੈਂ ਲੀਡਰਾਂ ਨੂੰ ਭੱਜਦੇ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ।
ਰਾਜਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।
ਅਮੀਰ ਲੋਕ ਗੰਭੀਰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਰ ਰਹੇ ਸਨ।

ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਵੀ ਚਰਚ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ ਅਤੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀਕਾਰੀ ਨੇਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਦਰੀ ਵੀ ਸਨ।

ਜਦੋਂ ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਆਪਣੀ ਚਰਮ ਸੀਮਾ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੇ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।
ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਰੁਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਿਜ਼ਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ।

ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ:

"ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ! ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ? ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਸਬਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ!

ਕਿਹੜਾ ਗੁਣ ਤੈਨੂੰ ਆਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?" ਉਸੇ ਪਲ ਉਹ ਆਇਆ ਅਤੇ
ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਨੇਕੀ

- ਜੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ,
- ਜੇ ਸਭ ਕੁਝ ਜਿੱਤਦਾ ਹੈ,
- ਜੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਪੱਧਰ e

- ਜੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਨਰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਤਾਕਤ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਇਸਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। "

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਮਾਰਗ

--ਪੱਥਰ, ਕੰਡੇ ਅਤੇ

- ਉੱਚੇ ਪਹਾੜ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ।

ਜਦੋਂ ਇਹ ਰਸਤਾ ਰੱਬੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸੇ ਰਜ਼ਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ,

ਪੱਥਰ ਪੁੱਟੇ ਗਏ ਸਨ,

ਕੰਡੇ ਫੁੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ

ਪਹਾੜਾਂ ਨੂੰ ਪੱਧਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਰੱਬੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ

ਉਹੀ ਦਿੱਖ,

ਇੱਕੋ ਰੰਗ।

ਉਸ ਦੀ ਪਰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਇੱਛਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੁਬਾਰਕ ਹੋਵੇ

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਕੁੜੱਤਣ ਅਤੇ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਸੰਤ੍ਰਿਪਤ ਸੀ।

ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਲੋਕ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਮੀਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜਾਈ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਸਭ ਤੋਂ ਮਿੱਠੇ *ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ* ਇੱਕ ਮੁਦਰਾ ਭਰੇ ਲਹਿਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

"ਇਹ ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ ਜੋ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅਮੀਰਾਂ ਤੋਂ ਥੱਕ ਗਿਆ ਹਾਂ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਾਫ਼ੀ ਕੀਤਾ ਹੈ!

ਕਿੰਨਾ ਪੈਸਾ ਬਰਬਾਦ ਕੀਤਾ

- ਗੋਦਾਂ ਵਿੱਚ,
- ਬੀਏਟਰ ਵਿੱਚ,
- ਬੇਕਾਰ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਅਰਥ ਵਿੱਚ ਅਤੇ
- ਪਾਪ ਵਿੱਚ ਵੀ!

ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਸ.

ਗਰੀਬਾਂ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਢਿੱਡ ਭਰਨ ਲਈ ਰੋਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ: ਉਹ ਘਿਣਾਉਣੇ ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਹਨ।

ਜੇ ਅਮੀਰਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਉਹ ਬੇਕਾਰ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਗਰੀਬ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ.

ਪਰ ਅਮੀਰਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਨਬੀ ਸਮਝਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁੱਛ ਸਮਝਿਆ, ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਆਰਾਮ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਰੱਖਣਾ e

ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਕੇ,
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ. "

ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ,

-ਉਹ ਗਰੀਬਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਵਾਪਸ ਲੈਂਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ,
ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਮੀਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਮਲਾਵਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਗੰਭੀਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਾਪਰ ਸਕਣ।

ਇਹ ਸਭ ਦੇਖ ਕੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੀ,
ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਬੁਰੇ ਅਮੀਰ ਵੀ ਹਨ, ਪਰ ਚੰਗੇ ਵੀ ਹਨ। ਕਿਸ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ

- ਉਹ ਸਮਰਪਿਤ ਔਰਤਾਂ ਜੋ ਚਰਚ ਨੂੰ ਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਈ
- ਤੁਹਾਡੇ ਪੁਜਾਰੀ ਵੀ ਜੋ ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹਨ ».

ਯਿਸੂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ :

"ਆਹ, ਮੇਰੀ ਧੀ, ਚੁੱਪ ਕਰ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਇਸ ਬਹੁਤ ਦਰਦਨਾਕ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਨਾ ਛੂਹੋ

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ।

ਉਹ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਲੋਕ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣ।

ਉਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲਿਰ ਖਰਚ ਕਰਦੇ ਹਨ

- ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ,

- ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਹੈ,

ਉਹ ਇੱਕ ਪੈਸਾ ਵੀ ਦੇਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।

ਕੀ ਮੈਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ ਲਈ ਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ?

ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਿਰਣਾ ਕਰੋ:

ਕੀ ਇਹ ਲੋਕ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸਲ ਲੋੜਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਕਿਵੇਂ ਦੇਣਾ ਹੈ? ਉਹ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ,

- ਜਿੱਥੇ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉੱਥੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ?

ਇਸ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਣਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਦਾਨ ਦੀ ਸੱਚੀ ਭਾਵਨਾ ,

ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਸੱਚੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਅਤੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਗਰੀਬ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ,

-ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮਰਪਤ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ।

ਅਤੇ ਪੁਜਾਰੀਓ !

ਆਹ! ਮੇਰੀ ਧੀ, ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਭੈੜਾ ਹੈ! ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਚੰਗੇ ਹਨ? ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ!

ਉਹ ਅਮੀਰਾਂ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅਮੀਰਾਂ ਲਈ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਗਰੀਬ ਲਗਭਗ ਬਾਹਰ ਹਨ।

ਪੁਜਾਰੀ

- ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ,
- ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲਈ ਦਿਲਾਸੇ ਦਾ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹੈ,
- ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਭੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਬਿਮਾਰ ਹਨ।

ਮੈਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ

-ਜੇ ਗਰੀਬ ਸੰਸਕਾਰ ਤੋਂ ਮੂੰਹ ਮੋੜ ਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਮੀਰਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਗਰੀਬਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਗਰੀਬ ਥੱਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ।

ਜੇ ਕੋਈ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ,

ਪੁਜਾਰੀ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਸੰਕੋਚ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ: ਸਮਾਂ, ਦਿਲਾਸੇ ਦੇ ਸ਼ਬਦ, ਮਦਦ. ਉਹ ਅਮੀਰਾਂ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਲੱਭ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

ਕੀ ਮੈਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਦਾਨ ਦੀ ਸੱਚੀ ਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ?

ਅਤੇ ਗਰੀਬ?

-ਜਾਂ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਭੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ,
-ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ੁਲਮ ਕਰੇ
ਜੇ ਮੇਰੀਆਂ ਮਿਹਰਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਦਦ ਨਾ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ,
ਉਹ ਮੇਰੇ ਚਰਚ ਤੋਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਏ ਹੋਣਗੇ।

ਕੁਝ ਕੁ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਹੀ ਇਨਸਾਫ਼ ਦੀ ਸੱਚੀ ਭਾਵਨਾ, ਸੱਚਾ ਦਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਰਹਿਮ ਦੀ ਭੀਖ ਮੰਗਦਾ ਹੋਇਆ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਕੌੜਾ ਸੀ।

ਮੇਰੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਇਆ ਅਤੇ **ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :**

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਹੈ ।

ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ
ਕਿ ਇਸ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ
-ਕਿ ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ। "

ਮੇਰੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਕੁਝਤਣ ਅਤੇ ਬੇਚੈਨੀ ਦੀ ਵਰਖਾ ਹੋਈ ਸੀ।
ਕਮਿਊਨੀਅਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ

-ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ

- ਮੇਰੇ ਰਾਜ ਦੀ ਬੇਕਾਰਤਾ ਦਾ. ਉਸ ਨੇ ਦਇਆ ਨਾਲ **ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :**

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

- ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ

ਦੀ ਕੀਮਤ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੂਲ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ

ਕਿ ਦੋ ਲੋਕ ਦੋਸਤੀ ਜਾਂ ਵਿਆਹ ਦੇ ਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ,

- ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਅਤੇ

- ਜੋ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਅਟੁੱਟ ਬਣ ਜਾਣ ਤੱਕ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਨੇ ਦੂਜੇ ਦੀ ਨਕਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਦੂਜੇ ਦੇ ਹੋਣ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਖਤ ਲੋੜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ,

ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹਨ।

ਹੈ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਸੀ ਤੋਹਫ਼ੇ ਘੱਟ ਜਾਣਗੇ, ਜਾਂ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਘੱਟ ਜਾਵੇਗਾ

ਇਸ ਵਿਛੋੜੇ ਦੇ ਕਾਰਨ?

ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇਪਣ ਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ

-ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਈ

- ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਕੀਤੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹੋਰ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ,

-ਕਿਉਂਕਿ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਦੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ:

- ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਦਾ ਹੈ.

-ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ, ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਕਦਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ।

-ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਦੂਰ ਅਤੇ ਨੇੜੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ,

-ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਲੱਭ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ,
- ਇਸ ਨੂੰ ਛੂਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸੋਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।
ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਿਆਰ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਸ਼ਹਾਦਤ ਵਿੱਚ ਹਨ।

ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ, ਜੇ ਮੇਰਾ ਨਿਆਂ ਮੈਨੂੰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ
-ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ
-ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ
ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਖੋਹ ਲਏ ਅਤੇ
ਕਿ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਆਈ ਹੈ?"

ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੇਰੀ ਹਾਲਤ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਨੀ ਬਹੁਤ ਔਖੀ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਜਾਨ, ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜੇ
ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੰਦੇ
-ਤਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਣ?"

ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੀਂਹ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿਓਗੇ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੀਂਹ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ।
ਇਸ ਲਈ, ਕੁਝ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਜੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਕਰੋ.

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਨੇੜੇ ਹੁੰਦੇ,

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਦਿਓਗੇ! ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿ
ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਦੂਰੀ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ?

ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਦੂਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ,
ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਨਿਆਂ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ।

ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਫਾਇਦੇ ਹਨ:

ਪਾਣੀ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਅਕਾਲ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ,
ਲੋਕ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ,

ਕਤਲੇਆਮ ਅਤੇ ਜੰਗਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,
ਕਿਰਪਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਤਿਆਰ ਪਾਵੇਗੀ।

ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਕਿ,
- ਜਦੋਂ ਯੁੱਧ ਕਾਲ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਵਾਲਾ ਹੈ,
- ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੜਦਾ ਹੈ,
ਦੇਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਹੋਰ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ?"

ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ :

"ਪਿਆਰ ਕਦੇ ਵੀ 'ਕਾਫ਼ੀ' ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ।

ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪਿਆਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾੜਦਾ ਹੈ,
ਇਹ ਟੁਕੜੇ "ਪਿਆਰ" ਚੀਕਦੇ ਹਨ. ਪਿਆਰ ਕਦੇ "ਕਾਫ਼ੀ" ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ,

- ਇਹਨਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਸਪਰੇਸ਼ ਕਰੇ,

- ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਘਟਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਬੇਕਾਰਤਾ ਵਿੱਚ,

ਇਸ ਦੀ ਅੱਗ ਨੂੰ ਉਡਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

ਇਸ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ.

ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਕੇਵਲ ਬ੍ਰਹਮ. ਉਦੋਂ ਹੀ ਪਿਆਰ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ

- ਉਸਦੀ ਮਹਿਮਾ,

ਉਸਦੀ ਹਿੰਮਤ,

ਇਸ ਦੇ ਚਮਤਕਾਰ, ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

"ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ.

ਮੇਰਾ ਪਿਆਰ ਜਿੱਤ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ
ਬਣਾਇਆ ਹੈ.

ਉਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤਿਭਾਸ਼ਾਲੀ ਕਾਰੀਗਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਬਹੁਤ
ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਹਨ ਜੋ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ,

ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅੱਡ ਕਰ ਦਿਓ,
ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਛੱਡ ਦਿਓ
ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਭੰਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਵੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ,
- ਵਧੇਰੇ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਸੁਹਾਵਣਾ,
- ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਦੇ ਯੋਗ.

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ,
- ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ, ਇਹ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਬਹੁਤ ਔਖੀ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ
- ਦੇਖੇ ਉਸਨੇ ਕੀ ਜਿੱਤਿਆ,
-ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੇ ਕਿਵੇਂ ਬਦਲਿਆ ਹੈ
ਬਦਸੂਰਤ, ਅਮੀਰੀ, ਗਰੀਬੀ, ਕੁਲੀਨਤਾ, ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ। ਫਿਰ ਉਹ ਵੀ ਪਿਆਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ
ਗਾਏਗੀ ».

ਹੋਲੀ ਕਮਿਊਨੀਅਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਬਾਲ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਦੇਖਿਆ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਮੇਰੀ ਸੁੰਦਰ ਪਿਕੋਲੋ, ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਕੀ ਲੱਭ ਰਹੇ ਹੋ?"

ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ :

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,
ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਬੁਰਸ਼ ਨੂੰ ਲੱਭਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਚਿੱਤਰ
ਬਣਾ ਸਕਾਂ।
ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ,
ਮੈਨੂੰ ਬੁਰਸ਼ ਦੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਰੂਪ
ਵਿੱਚ ਰੰਗ ਸਕਦਾ ਹਾਂ. ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਛਾ ਬੁਰਸ਼ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ,

ਪਿਆਰ ਰੰਗ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ

-ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਚਿੱਤਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰੰਗਾਂ ਨੂੰ ਪੇਂਟ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ.

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਇੱਛਾ ਇੱਕ ਬੁਰਸ਼ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਆਤਮਾ ਲਈ ਇੱਕ ਬੁਰਸ਼ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਤਾਂ ਜੇ ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਪੇਂਟ ਕਰ ਸਕਾਂ।

ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਰੰਗਾਂ ਦੀ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਲਈ ਪਿਆਰ ਦੇ ਭਰਪੂਰ ਰੰਗ ਮਿਲਣਗੇ ».

‘ਤੇ ਧਿਆਨ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

-ਜੇ ਚੰਗਾ ਬੀਜਦਾ ਹੈ ਉਹ ਚੰਗਾ ਵੱਢੇਗਾ

- ਜੇ ਬੁਰਾਈ ਬੀਜਦਾ ਹੈ ਉਹ ਬੁਰਾਈ ਵੱਢੇਗਾ,

ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮੰਦਗਾਲੀ ਅਤੇ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕੀ ਚੰਗਾ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।

ਉਸ ਪਲ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਖੇਤੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮੈਂ *ਜਿਸੂ*
ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸੁਣਿਆ :

"ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਹੋਂਦ ਨਾਲ ਚੰਗੇ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਆਤਮਾ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਕਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਵਰਤਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

- ਰੱਬ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ,

-ਸਿਰਫ ਚੰਗੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ ਈ

- ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾੜੇ ਬੀਜ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇਣ ਲਈ.

ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਚੰਗੇ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ।

ਇਹ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੈ :

ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਮਾੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਮਾੜੇ ਸ਼ਬਦ।

ਇਹੀ ਗੱਲ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ :

ਕੇਵਲ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ,

- ਸਿਰਫ ਉਸਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ,

- ਨਬਜ਼ ਸਿਰਫ ਉਸ ਲਈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਉਸ ਵੱਲ ਝੁਕਾਓ।

ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਕੰਮ ਕਰਨੇ ਹਨ।

ਪੈਰਾਂ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ».

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸੋਚਿਆ:

"ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੇਰੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਅਤਿ ਦੁੱਖ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਚੰਗੇ ਦੀ ਖੇਤੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ."

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਡਰ ਨਾਲ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮਾਸਟਰ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਣਗੇ: ਕੀ ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਬਿਜਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਅਤੇ, ਮੇਰੇ ਅੰਦਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ:

"ਮੇਰੀ ਦਿਆਲਤਾ ਇੰਨੀ ਮਹਾਨ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਲੋਕ ਮੈਨੂੰ ਸਖਤ, ਮੰਗ ਅਤੇ ਸਖਤ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ। ਹਾਏ! ਉਹ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ!

ਮੈਂ ਉਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਲੇਖਾ ਨਹੀਂ ਮੰਗਾਂਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਹੈ.

ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਾਂਗਾ

-ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਵਾਢੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਨਾਮ ਦੇਣਾ।

ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਨਾਮ ਦੇਵਾਂਗਾ:

- ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੌਰਾਨ ਮੈਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਝਿਆ,

-ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਸਮਝੇਗਾ, ਈ

- ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝੇਗੀ, ਓਨਾ ਹੀ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਵੇਗੀ।

ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ,
ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਦ ਦਿਆਂਗਾ ਅਤੇ
ਉਸ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ।
ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ,
ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਵਗ਼ੈਰਾ।”

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ
ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸੋਚਿਆ: "ਮੇਰੀ ਰੂਹ ਵਿੱਚ ਜੋ ਬੁਰਾਈ ਹੈ ਉਸਨੂੰ
ਕੌਣ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ
ਛੱਡ ਦੇਵੇ। ?"

ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬ੍ਰਹਮ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨਾਲ ਭਰ
ਦਿੱਤਾ: ਮੇਰਾ ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਸੀ।

ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਕੋਈ ਹਲਚਲ ਉਸ ਵੱਲ ਝੁਕਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, **ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ
ਕਿਹਾ :**

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਧੀ?"

ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕਿ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ,

ਜਿਸ ਪਲ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ,

- ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ

- ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ,

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੇਸ਼ਾ ਵੀ ਸਥਿਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਜੇਕਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਕਸੂਰ ਹੈ ਜਾਂ

ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਭਰ
ਸਕਦਾ

ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੀਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਦੋਸ਼ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਇਸ ਲਈ, ਯਕੀਨ ਰੱਖੋ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ।"

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਦੁਖੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਆਮ ਨਿਜਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਭਗ ਘਬਰਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜਿਸ ਲੰਘਦਾ ਹੋਇਆ ਆਇਆ ਅਤੇ *ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :*

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਹੈ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਬਾਹਰ, ਚੰਗੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਰਤਾ।

ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਦੁਹਰਾਓ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਥਿਰਤਾ

ਇਹ ਰੂਹ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇਹ ਇੰਨੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਕਿ ਇਸਦੀ ਤੁਲਨਾ ਉਸ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਪੇਸ਼ਾ ਨਾਲ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ,

- ਪੂਰੀ ਸਿਹਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਆਮ ਉਚਾਈ ਤੱਕ ਵਧਦਾ ਹੈ,

- ਡਾਕਟਰ ਅਤੇ ਉਪਚਾਰਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਇਹ ਇੰਨਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਆਤਮਾ ਜੋ ਨਿਰੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਹ ਬੱਚੇ ਵਰਗੀ ਹੈ

-ਜੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਿਹਤਮੰਦ ਭੋਜਨ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ, ਈ

- ਜੇ ਇੱਕ ਛੂਤ ਵਾਲੀ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਸਾਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਉਸਦੀ ਮਾੜੀ ਖੁਰਾਕ ਕਾਰਨ, ਉਸਦੇ ਅੰਗਾਂ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਕਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਇਹ ਨੁਕਸ ਨਾਲ ਵਿਕਸਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ:

- ਇੱਕ ਟਿਊਮਰ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਫੇੜਾ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ.

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਲੰਗੜਾ ਹੋ ਕੇ ਤੁਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਅਪੰਗ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਕੁਝ ਮੈਂਬਰ ਚੰਗੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਨੁਕਸਦਾਰ ਅੰਗ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਨ।

ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਵਾਈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ,

- ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਖੂਨ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਿਤ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨਾਲ ਸੰਕਰਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਕੁਪੋਸ਼ਣ ਕਾਰਨ ਉਸਦੇ ਅੰਗ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਨੁਕਸਦਾਰ ਹਨ।

ਉਹ ਇੱਕ ਬਾਲਗ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਅਸਲੀ ਕੱਦ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਬਗੈਰ.

ਉਸ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਹ ਚੰਚਲ ਆਤਮਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ:

ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਗਲਤ ਭੇਜਨ ਖਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ।

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜੋ ਰੱਬ ਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਿਤ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਸਾਹ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ.

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬ੍ਰਹਮ ਜੀਵਨ ਮੁਸ਼ਕਲ ਅਤੇ ਗਰੀਬੀ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਧਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਸਥਿਰਤਾ ਦੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਜੋਸ਼ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ ».

ਮੈਂ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਵਾਂਝੇ ਲਈ ਕੌੜੇ ਦਿਨ ਜੀਉਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਇਹ ਪਛਾਣਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਸੱਚਾ ਦਾਨ ਹੈ, ਗਰੀਬਾਂ ਲਈ ਉਸਦਾ ਪਿਆਰ ਹੈ।

ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਉਹ ਅਮੀਰਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

- ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ
- ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ
- ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕੁਲੀਨਤਾ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਾਕਫੀਅਤ, ਜਾਂ
- ਇਹ ਵੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ

ਜੇ ਉਹ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹੈ,

- ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮੂਰਤ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਠੋਰਤਾ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੁਕਦਾ। ਆਪਣੇ ਦੁੱਖਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਖਿੜਕੀ ਰਾਹੀਂ,

- ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ।

ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚਾ ਆਉਣਾ ਹੈ: ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪਦਾਰਥ ਤੋਂ ਜੋ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਪਦਾਰਥ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਹੀ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਨੇਕ ਦਾਨ ਜਾਪਦਾ ਹੈ,

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਰੱਬ ਦੀ ਛੋਹ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ,
ਉਹ ਜੋ ਇਸਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਨਾਰਾਜ਼
ਹਨ। ਨਾਲ ਹੀ, ਇਹ ਕਈ ਵਾਰ ਗਲਤੀਆਂ ਕਰਨ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ। ."

ਮੇਰੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ,
ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਾਰਾ ਚਾਨਣ ਦਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਧਾਰਨ ਸ਼ਬਦ ਦੱਸੇ:

"ਮੈਂ ਚਾਨਣ ਹਾਂ। ਪਰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਬਣੀ ਹੈ? ਇਸਦਾ ਆਧਾਰ ਕੀ ਹੈ?
ਚਾਨਣ ਸੱਚ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੈਂ ਹਲਕਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸੱਚ ਹਾਂ।

ਇਸ ਲਈ, ਰੋਸ਼ਨੀ ਹੋਣ ਲਈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਰੋਸ਼ਨੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਹਰ
ਚੀਜ਼ ਸੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਜਿੱਥੇ ਬਨਾਵਟ ਅਤੇ ਦੇਗਲਾਪਨ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਸਿਰਫ ਹਨੇਰਾ ਹੋ
ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਗਤੀ ਨਾਲ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ
ਕਿਹਾ :

"ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਕਿੰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਹੋਵੇਗਾ!

ਇਹ ਇੰਨਾ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨ, ਦੁਸ਼ਟ ਆਖਣਗੇ:

"ਪਹਾੜ, ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗ, ਸਾਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਰੱਬ ਦਾ ਗੁੱਸੇ ਵਾਲਾ ਚਿਹਰਾ ਨਾ
ਵੇਖੀਏ!"

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਰੱਬ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ

ਚੀਜ਼ਾਂ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਪਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਜੇਕਰ ਆਤਮਾ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਗੁਣ ਅਤੇ ਗੁਣ ਉਸ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ

- ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੀਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੁਆਰਾ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਇਹ ਮਾੜੀ ਹੈ , ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਇਸ ਨੂੰ ਕੁਚਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਭੱਜ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਵੇਖ ਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਲਈ ਇੰਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਸੁੰਦਰ ਪਿਆਰ ਦਾ ਕੋਈ ਬੀਜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਮਾੜਾ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਬਦਸੂਰਤ ਵੇਖ ਕੇ, ਆਤਮਾ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਰੱਬ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵੱਲ ਭੱਜਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਵੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਅਸੀਂ ਹੀ ਹਾਂ ਜੋ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁੱਧ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੋਚਿਆ: "ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਮੂਰਖ ਸੀ! ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਦਿਨ 'ਤੇ ਮਨਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ,

ਯਿਸੂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਇਆ ਅਤੇ **ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :**

“ਮੇਰੀ ਧੀ, ਤੂੰ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਜੀਵ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੀ ਮਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੇਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਸੱਚਮੁੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਫਿਰ ਕਿਵੇਂ ਡਰ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਕੌਣ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਹੋਂਦ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀਤਾ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਹਿ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ? ਕੀ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੇਰੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਤੋਂ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੁੰਦਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ?

ਉਹ ਮੇਰੇ ਬ੍ਰਹਮ ਹਸਤੀ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ, ਪੈਰਾਂ, ਦਿਲ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ
ਵਹਿੰਦਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੇਰੀ ਹਸਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ
ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ? ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ!

ਆਹ! ਮੇਰੀ ਧੀ, ਪਾਪ ਜੀਵ ਵਿਚ ਇੰਨਾ ਵਿਕਾਰ ਸੁੱਟਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ
ਤਬਾਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਤਾਂ ਜੋ ਮੇਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇ ।
ਨਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨ ਇਹ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਲਈ ਭਿਆਨਕ ਹੋਵੇਗਾ।

ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਦਾ ਬੀਜ ਨਾ ਵੇਖ ਕੇ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਨਫ਼ਰਤ ਹੈ,
ਮੇਰਾ ਨਿਆਂ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰੇਗਾ।

ਅਤੇ ਉਹ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ,
ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖਣ ਦੀ
ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।

ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ
ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਭੱਜਾਂਗੇ।
ਸਿਰਫ਼ ਪਿਆਰ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋੜਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮੇਰੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ,
ਮੈਂ ਫਲੈਗੇਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਰਹੱਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ . ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਆਇਆ, ਉਸਨੇ
ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਮੇਰੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ

- ਮੇਰੇ ਮਾਸ ਨੂੰ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ

- ਕਿ ਮੇਰਾ ਲਹੂ ਮੇਰੀ ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਤੋਂ ਵਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚੀ ਹੋਈ
ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਮੁੜ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਮੇਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ.

ਮਾਸ, ਲਹੂ, ਵਾਲ -,

ਮੇਰੇ ਪੁਨਰ ਉਥਾਨ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਗਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਸਭ ਕੁਝ ਮੇਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਜੁੜ ਗਿਆ ਸੀ.

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਸਮਾ ਲਵਾਂਗਾ।

ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਵੇ,

ਇਹ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਸਦਾ ਲਈ ਗੁਆਚ ਜਾਣ ਲਈ ਹੈ।

ਮੇਰੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਇਆ ਅਤੇ *ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ* :

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਤਮਾ ਇੱਥੇ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਾਂਝੇ ਰੱਖੇਗੀ, ਓਨਾ ਹੀ ਇਹ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਭਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉਹ ਜਿੰਨਾ ਗਰੀਬ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਉਹ ਓਨਾ ਹੀ ਅਮੀਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਨੁੱਖ ਅਨੰਦ, ਮਨੋਰੰਜਨ, ਯਾਤਰਾਵਾਂ, ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸੈਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰਹੇਗਾ, ਓਨਾ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਹੇ ਆਤਮਾ ਸੁਰਗ ਦੇ ਪਸਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਭਟਕ ਸਕਦੀ ਹੈ,

-ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਥਾਹ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ. ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਹੈ

- ਇਕ ਹੋਰ ਫਿਰਦੌਸ,

ਇੱਕ ਹੋਰ ਫਿਰਦੌਸ.

ਧੰਨ ਵਿਚ,

- ਕੁਝ ਰੱਬ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਕੰਢੇ ਵਰਗੇ ਹਨ,
- ਦੂਸਰੇ ਆਪਣੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਹਨ e
- ਹੋਰ ਵੀ ਉੱਚੇ ਸਥਿਤ ਹਨ:
- ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਹ ਘੁੰਮਦੇ ਹਨ, ਓਨਾ ਹੀ ਉਹ ਸੁਆਦ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ.

ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੀ, ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਚੁਣਦਾ ਹੈ.

- ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਨਫ਼ਰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਓਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ,
- ਇਹ ਜਿੰਨਾ ਛੋਟਾ ਸੀ, ਓਨਾ ਹੀ ਵੱਡਾ ਹੋਵੇਗਾ,
 - ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਸਨੂੰ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਓਨਾ ਹੀ ਉਹ ਹਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ,
 - ਇਤਆਦਿ.

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿੰਨੇ ਲੋਕ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਭਰਨ ਲਈ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਾਂਝੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਲਗਭਗ ਕੋਈ ਨਹੀਂ "

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ, ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਰਗਾ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

- "ਮੇਰੀ ਧੀ, ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ,
- ਕਿਰਪਾ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਜੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਹ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਬੁਰਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਉਦਾਸੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,

- ਮੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ: ਇਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ, ਨਿਰਾਸ਼, ਉਹ ਬਹੁਤ ਪਛਤਾਵੇ ਨਾਲ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕਿਰਪਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹੇ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੁਹਾਡੀ ਬਣ ਜਾਵੇ? ਇਹ ਸਦਾ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਹਸਤੀ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀਤਾ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਵਿਕਸਤ ਹੋਵੇਗੀ।

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਘੱਟ ਹੋਵੇਗੀ।

ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਦੇਖੋ ਬਿਨਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਨਾਲ ਛੂਹੋਗੇ ਜੋ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੇਰੀ ਨਿਜ਼ਤਾ ਦੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਮਿੱਠਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ. "

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਗਿਆਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਚੰਗੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਲੰਭੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ:

- ਆਰਡਰ, ਉਪਯੋਗਤਾ, ਸੁੰਦਰਤਾ, ਗਿਆਨ।

ਇੱਕ ਕੰਮ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਚੰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਗਠਿਤ ਹੈ, ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਫਸਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ.

ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਤੱਕ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕ੍ਰਮਬੱਧ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਉਪਯੋਗੀ ਸਾਬਤ ਹੋਈਆਂ।

ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਜੀਵ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਨਿਵਾਸ ਹੈ।

ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਹ ਨੇਕ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਚੰਗੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ ਉਹ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ

- ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨਾ ਈ

- ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰੋ,
ਕਿਉਂਕਿ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਗਿਆਨ ਫਿਰ ਛਾਇਆ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਜੋ ਧਰਮ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ
- ਨਿਆਂ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੇ ਤਰੀਕੇ,
- ਭਾਵ, ਰੱਬ ਦੇ ਤਰੀਕੇ,

ਇਹ ਇੱਕ ਪੌਦੇ ਵਾਂਗ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਮਿੱਟੀ ਹੈ:

- ਸੁਰਜ ਦੀਆਂ ਬਲਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ,
- ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਠੰਡੀ ਹਵਾ

ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਗਿਆਨ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ:

ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ
ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ».

ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਕੁਝਤਣ ਅਤੇ ਵੰਚਿਤਤਾ ਨਾਲ ਭਰਿਆ
ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ ਯਿਸੂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ
ਬਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ।

ਪਰ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ *ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ :*

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਸੱਚੀ ਪਿਆਰੀ ਆਤਮਾ

- ਮੈਨੂੰ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਅਤੇ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ,
- ਉਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਭੋਜਨ
ਬਣਾਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਪਿਆਰ

- ਠੋਸ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,
- ਜੀਵਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਅਸੰਗਤਤਾ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਭੋਜਨ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਇਹ

-ਇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਈ

- ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਦੀਆਂ ਲਾਟਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਪਿਆਰ ਹੈ,

- ਹੁਣ ਚਿੰਤਾ ਜਾਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ,
 - ਪਰ ਉਹ ਸਿਰਫ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।
- ਐਸਾ ਹੈ ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਧੰਨ ਧੰਨ ਦਾ ਪਿਆਰ: ਇਹ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਪਿਆਰ ਹੈ।

ਧੰਨ ਧੰਨ, ਪਰ ਚਿੰਤਾ ਅਤੇ ਧੂਮ-ਧੜੱਕੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ।

ਇਹ ਸਥਿਰਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੰਸਾਯੋਗ ਗੰਭੀਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਪਿਆਰ 'ਤੇ ਭੋਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਆਈ ਹੈ।

ਉਸਦਾ ਪਿਆਰ ਮਨੁੱਖੀ ਪਿਆਰ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗੁਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਜੇ ਸਿਰਫ ਚਿੰਤਾ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹਨ,

- ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਨੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਭੋਜਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ,
- ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਹਨ ਜੋ ਉਸਨੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਭ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ,

- ਉਸ ਕੋਲ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ

-ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਮਨੁੱਖੀ ਪਿਆਰ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਆਤਮਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਕ ਹੈ ਪਰ ਸਥਿਰਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ,
ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਇੱਕ ਪਹਾੜ ਵਾਂਗ ਸਥਿਰ ਹੈ ਜੋ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹਿੱਲਦਾ ।

ਮੇਰੇ ਦਿਨ ਕੁੜੱਤਣ ਨਾਲ ਜੀਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ, "ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ ਵਜੋਂ ਚੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋਗੇ।

ਪਰ, ਹੁਣ ਬਾਰੇ ਕੀ?

ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ, ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸ਼ਹੀਦ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।

ਅਤੇ, ਭਾਵੇਂ ਛੋਟੀ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਓਨੀ ਹੀ ਜ਼ਾਲਮ ਅਤੇ ਕੌੜੀ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਕੌੜੀ ਅਤੇ ਤੀਬਰ ਹੈ»। ਉਸ ਸਮੇਂ ਯਿਸੂ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ **ਕਿਹਾ** :

“ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਹੋ।

ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਛੋਟਾ ਸ਼ਹੀਦ ਨਹੀਂ, ਮਹਾਨ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਜੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਤਾਕਤ ਦਿੱਤੀ

ਧੀਰਜ ਅਤੇ ਅਸਤੀਫ਼ੇ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਨਿਜਾਤ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰੋ -

- ਜੇ ਸਭ ਤੋਂ ਦੁਖਦਾਈ ਅਤੇ ਕੌੜੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ,

-ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਜ਼ਾ ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ-,

ਇਹ ਸਬਰ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਸਰਵਉੱਚ ਡਿਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ,

- ਜਿਸ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਪਿਆਰ ਪੁਰਾਣੇ ਹਨ

ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਰੱਦ?

ਕੀ ਇਹ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹਾਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ?

ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਥੋੜੇ ਜਿਹੇ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਥੋੜਾ ਦੁੱਖ ਝੱਲਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਝੱਲਦੇ, ਪਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਨਿਜ਼ਤਾ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਤੁਹਾਡੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਜਜ਼ਬ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਅਲੋਪ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੋਰ ਦੁੱਖਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਭਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।

ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੁਖੀ ਨਹੀਂ ਹੋ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ ਖੜਕਾਇਆ।

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕੱਸ ਕੇ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ।

ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ,

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਪੌਲੂਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਕਿਰਪਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ,

ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਇਹ ਕਿਰਪਾ ਲਗਭਗ ਨਿਰੰਤਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਇਸ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ

ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ

ਸਭ ਕੁਝ ਤੁਸੀਂ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਲਗਭਗ ਨਿਰੰਤਰ ਸੀ,

-ਇਹ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ।

ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਲੀਨ ਹੋ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹੋ

-ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਲਗਾਤਾਰ ਸੋਚਣਾ,

- ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ,

ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਕਿਰਪਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ,

- ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ

"ਕਿ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰੋ।"

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬੇਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੇਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨਾ .

ਕਿਉਂਕਿ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਲੱਭ ਕੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਮਾਨ ਉੱਥੇ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।

ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ,

ਕੇਵਲ ਤਦ ਹੀ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਸਦਾ ਲਈ ਵਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।

ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ

ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਸਮਾਨ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਉਹ ਉੱਥੇ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਹੈ।

ਜਨਮ ਦੇਣ ਦਾ ਦੂਜਾ ਤਰੀਕਾ

ਅਤੇ ਇੱਕ ਰੂਹ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ ,

ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੇਰੇ ਲਈ . ਮੇਰਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵੀ ਚੀਜ਼ - ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ, ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ - ਮੇਰੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੁਖੀ ਹਾਂ।

ਅਤੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮਾਲਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਗੁਲਾਮ ਬਣ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?

ਤੀਜਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ

ਬਹਾਦਰੀ ਵਾਲਾ ਪਿਆਰ, ਵਿਸ਼ਾਲ ਪਿਆਰ, ਕੁਰਬਾਨੀ ਵਾਲਾ ਪਿਆਰ।

ਇਹ ਤਿੰਨ ਪਿਆਰ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੇਵਲ ਮੇਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਪਿਆਰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੇ ਲਈ, ਸਗੋਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਕੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਆਤਮਾ ਹਰ ਚੀਜ਼, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੌਤ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਆਵੇਗੀ:

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਪਿਆਰ ਹੈ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗੀ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਵੱਡਾ ਕਰੇਗੀ।
ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਫਿਰਦੌਸ ਬਣਾਵਾਂਗਾ।"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।

ਅਤੇ, ਉਹ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਮੋਟਾ ਹੋ ਗਿਆ,

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਇਹ ਸਭ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ।

ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਲਾਂ 'ਤੇ ਮਨਨ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਰਾਣੀ ਮਾਂ ਨੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦਾ ਦੁੱਧ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ:

"ਫਿਰ ਧੰਨ ਮਾਤਾ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਯਿਸੂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀ ਹੋਇਆ?" ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਿਆਰੀ ਮਾਂ ਦੀ ਛਾਤੀ ਤੋਂ ਦੁੱਧ ਚੂਸਿਆ,

ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਚੂਸ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਇਹ ਪਹਿਲੇ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੂਜਾ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਚੁਸਿਆ ਸੀ।

ਸੀ

-ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ: " ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਹੇ ਪੁੱਤਰ !" ਅਤੇ

- ਕਿ ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ: " ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਹੇ ਮਾਂ "।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ:

ਮੇਰੇ " ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ " , ਪਿਤਾ ਨੂੰ,

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ -

ਦੂਤ, ਸੰਤ, ਤਾਰੇ, ਸੂਰਜ, ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਬੂੰਦਾਂ, ਪੌਦੇ,

ਫੁੱਲ, ਰੇਤ ਦੇ ਕਣ, ਸਾਰੇ ਤੱਤ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ:

" ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਹੇ ਸਾਡੇ ਰੱਬ ਦੀ ਮਾਂ, ਸਾਡੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ"

ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਡੁੱਬ ਗਈ ਸੀ।

ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਵੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਸੁਣ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ.

ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਉਸਦਾ ਪਿਆਰ ਸੀ, ਲਗਭਗ ਇਕੱਲਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ:

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ!"

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ।

ਕਿਉਂਕਿ ਜੀਵ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਸਮਾਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰ ਬੇਅੰਤ, ਅਨੰਤ, ਸਦੀਵੀ ਹੈ।

ਇਹੀ ਗੱਲ ਹਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ:

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ !"

ਮੈਂ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ: " *ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ*"

ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜੁੜਦੀ ਹੈ।

ਓਏ! ਜੇ ਜੀਵ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ

ਬੱਸ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, " *ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ !*"

ਰੱਬ ਲਈ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ

- ਜਵਾਬ ਦੇ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰੋ: " *ਮੈਂ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ !*"

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ,

ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਜਿਵੇਂ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਹਿੱਲ ਰਹੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਖਿਸਕ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਮੈਂ ਚਿੰਤਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸੋਚਿਆ:

"ਪ੍ਰਭੂ, ਪ੍ਰਭੂ, ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ?"

ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅੰਦਰੋਂ ਕਿਹਾ: "ਭੂਚਾਲ!" ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ. ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਉਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ

ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਆਮ ਵਾਂਗ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ।

ਕਰੀਬ ਪੰਜ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਸ.

ਅਚਾਨਕ ਮੈਨੂੰ ਭੂਚਾਲ ਦੇ ਝਟਕੇ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਏ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਰੁਕਿਆ, ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ.

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਭਿਆਨਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ

ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚਰਚ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਾਇਆ।

ਚਿੱਟੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਅਤੇ ਜਗਵੇਦੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਭੂ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਨੇੜੇ ਆ ਕੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ, **ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:** "ਆਓ!"

ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਹਿੱਲੇ ਕੰਡੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤੇ

ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਪਲੇਗ ਭੇਜ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਕਿਹਾ:

"ਸਰ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣੇ ਲੈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?" ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਲਿਆ।

ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ:

"ਆਓ, ਮੇਰੀ ਧੀ, ਮੈਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਵਾਂ।

ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਹਿੱਸਾ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ

- ਭੂਚਾਲ,

- ਹੜ੍ਹਾਂ

-ਜੰਗਾਂ।"

ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ।

ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਚਪਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੋਚਿਆ:

"ਮੇਰੀ ਨਿੱਕੀ, ਤੂੰ ਕਿੰਨੀਆਂ ਤਕਲੀਫ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ! ਇੱਕ ਬਾਲਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਲੈ ਕੇ ਡਾਇਪਰ ਵਿੱਚ ਤੜਫਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ,

-ਚੁੱਪ ਵਿੱਚ ਈ

- ਤੁਹਾਡੀ ਛੋਟੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀ ਚੁੱਪ ਵਿੱਚ, ਤੁਹਾਡੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਆਦਿ. ਇਹ ਸਭ ਕਿਉਂ?"

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਅਤੇ **ਬੋਲਿਆ** :

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਮੇਰੇ ਕੰਮ ਸੰਪੂਰਨ ਹਨ।

ਮੈਂ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ

- ਸਾਰੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ e

- ਸਾਰੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ

ਜੋ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬੱਚੇ ਪਾਪ ਕਰਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ,

-ਸਭ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਈ

- ਸਭ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਦੇਵਤਾ ਹੈ.

ਜਦੋਂ ਪਾਪ ਦਿਸਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਤਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

-ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਜੀਵ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਛੋੜਾ,

- ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਦਰਦਨਾਕ ਵਿਛੋੜਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਉਦਾਸ ".

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

“ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਉਹ ਤਰਕ ਦੀ ਉਮਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ

ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਮੈਰਿਟ ਕਮਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ?"

ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ :

"ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਕਿਉਂਕਿ

- ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਸਕਦੀ ਹੈ,
- ਮੈਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਚਪਨ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਮਾਲੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਪੌਦਾ ਲਾਇਆ ਹੈ
 -ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਸਨੂੰ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,
 -ਪਰ ਉਹ ਫਲ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦਾ ਹੈ,
 ਭਾਵੇਂ ਪੌਦੇ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਰੀਗਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਮੁਰਤੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਈ ਹੋਰਾਂ ਦਾ।
 ਚੀਜ਼ਾਂ।
 ਪਾਪ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੀਵ ਨੂੰ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਹੋਰ ਸਭ ਕੁਝ ਲਈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਧਾਰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ,
 - ਹਰ ਚੀਜ਼ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਜੀਵ ਨੂੰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ
 -ਸਭ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ. "

ਇਹ ਬਹੁਤ ਨਿੰਦਿਆ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਾਲ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਭੂਚਾਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ 28
 ਦਸੰਬਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਕੁਝ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ ਉਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗਾ ।

ਮੈਂ ਕਿਸਮਤ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ
 - ਮਲਬੇ ਹੇਠ ਜਿਊਂਦੇ ਦੱਬੇ ਗਏ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗਰੀਬ ਲੋਕ, ਅਤੇ ਕਈ ਗਰੀਬ ਲੋਕ ਵੀ
 - ਯਿਸੂ ਦੇ ਲਈ ਯੂਕੇਰਿਸਟ ਵੀ ਮਲਬੇ ਹੇਠਾਂ ਦੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ:

"ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:

"ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਦੁੱਖ ਭੋਗ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

-ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਕਤ ਦੇਣ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਾਂ।

-ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਪਿਆਰ ਦਾ ਇੱਕ ਆਖਰੀ ਕੰਮ ਬਚਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ

ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਸਕਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ।"

ਆਹ! ਮੇਰੀ ਚੰਗੀ, ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਸਭ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ

- ਮਲਬੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਅਤੇ,

-ਤੁਸੀਂ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਹੋ,

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਜੱਫੀ, ਚੁੰਮਣ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਊਰਜਾ ਭੇਜਦਾ ਹਾਂ

- ਤੁਹਾਡੀ ਸੰਗਤ ਰੱਖਣ ਲਈ।

ਓਏ! ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ

- ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣਾ e

- ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਯੋਗ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ!
ਇਸ ਸਮੇਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ **ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ** ਅੰਦਰੋਂ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਤੁਸੀਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਿਆਰ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ

ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਵਾਂ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੋਰ ਵੀ ਹੈ.

ਜਾਣੋ ਕਿ ਯੂਕੇਰਿਸਟ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਕਿਸਮਤ ਸ਼ਾਇਦ ਤੰਬੂਆਂ ਨਾਲੋਂ ਪੱਥਰਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਘੱਟ ਮੰਦਭਾਗੀ ਹੈ.

ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਅਦਬੀਆਂ ਬਹੁਤ ਹਨ

-ਕਿ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਜਾਣ ਤੋਂ ਥੱਕ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਲਈ.

ਅਤੇ ਕੁਝ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਤੇ ਘੁਟਾਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੀ?
ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਹਨੇਰਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੁਣ ਉਹ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ,
ਲੋਕ ਵਾਧੂ ਈ
ਮੇਰਾ ਇਨਸਾਫ਼ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ».

ਇਸਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਕਾਰਨ ਇਕੱਲੇਪਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਅਤੇ ਡਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇੱਥੇ
ਹਿੰਸਕ ਭੁਚਾਲ ਆਉਣਗੇ,
ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਦੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਮਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਜਿਸ਼ੁ ਇੱਕ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਾਂਗ ਆਇਆ ਅਤੇ **ਮੈਨੂੰ** ਤਰਸ ਨਾਲ ਕਿਹਾ:

“ਮੇਰੀ ਧੀ, ਐਨਾ ਜ਼ੁਲਮ ਨਾ ਕਰ।
ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ, ਮੈਂ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਬਚਾਵਾਂਗਾ।

“ਆਪਣੇ ਲਈ ਦੇਖੋ ਕਿ ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ: ਧਰਮ ਬਦਲਣ ਦੀ ਬਜਾਏ,
ਲੋਕ,

ਦੂਜੇ ਸੁਭਿਆਂ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ,
ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਖੇਤਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼
ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ!

ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਹਨ!
ਕੀ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ?
ਕੀ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘਾਈ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਗਲ ਨਹੀਂ
ਸਕਦਾ?

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ,
ਮੈਂ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਭੂਚਾਲ ਲਿਆਵਾਂਗਾ ਜਿੱਥੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ».

ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ

- ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਧਰਤੀ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵੱਲ ਵਧਾਓ,
- ਅੱਗ ਫੜਨਾ ਈ
- ਇਸਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਤ੍ਹਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਲਿਆਓ।

ਫਿਰ ਧਰਤੀ ਹਿੱਲ ਗਈ ਅਤੇ ਭੂਚਾਲ ਦੇ ਝਟਕੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਕੁਝ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਤੀਬਰ.

ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ :

"ਇਹ ਤਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਅੰਤ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ?"

ਪਵਿੱਤਰ ਸੰਗਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ,

ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਦੇ ਹੋਰ ਨੇੜੇ ਜਾਣ ਲਈ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

- " ਮੇਰੇ ਹੋਰ ਨੇੜੇ ਜਾਣ ਲਈ ,
 - ਤੁਹਾਡੇ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਅਭੇਦ ਕਰਨ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ
 - ਜਿਵੇਂ ਮੇਰਾ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਪਿਘਲਦਾ ਹੈ,
- ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਉਹ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ

- ਕੇਵਲ ਪਵਿੱਤਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ,

- ਸਿਰਫ ਚੰਗੇ ਨੂੰ ਦੇਖੋ ਅਤੇ

- ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਛੱਡੋਗੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰੋਗੇ।

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕੇਵਲ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ,
ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਅਤੇ ਹੱਥ ਛੱਡੋਗੇ
ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਅਤੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਬਦਲਣਾ।

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਚੱਲਦੇ ਹੋ,
ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਨਾਲ ਚੱਲੋਗੇ। ਜੇ ਤੇਰਾ ਦਿਲ ਸਿਰਫ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ,
- ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਬਦਲ
ਦਿਓਗੇ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਭ ਕੁਝ ਲਈ।

ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟ ਜਾਵੋਗੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ
ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ। ਕੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੋਈ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਯੂਨੀਅਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ?

ਜੇ ਆਤਮਾ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇ

- ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਨਾ,

- ਪਰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਕੇਵਲ ਬ੍ਰਹਮ ਹਸਤੀ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ,

ਇਹ ਚੰਗੇ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਫਲ ਹਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ।

ਉਦੇਸ਼

ਮੇਰਾ ਪਿਆਰ ਕਿੰਨਾ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ

ਕਿੰਨੇ ਛੋਟੇ ਫਲ ਹਨ ਜੋ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ,

ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ

ਉਦਾਸੀਨ ਈ

ਇਸ ਬ੍ਰਹਮ ਭੋਜਨ ਤੋਂ ਵੀ ਘਿਣਾਉਣਾ !

ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿਜਾਤਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਕਈ ਘੰਟੇ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਅਤੇ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਇਆ, ਮੈਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਖ਼ਤ ਲੜਨਾ ਪਿਆ ਸੀ।

ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਆਉਣਾ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ,

-ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹੋ।

ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਥੋੜਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਵਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹਾਂ।

ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰੱਬ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਰਿਣੀ ਹੈ?" ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੋਚਿਆ:

"ਫਿਰ ਇਹ ਘੰਟੇ ਸੀ, ਹੁਣ ਇਹ ਦਿਨ ਹਨ। ਕੌਣ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਕਿੰਨਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹੈ?"

ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਣਗਿਣਤ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

«ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੀ ਚੰਗਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰੱਬ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਲਈ ਰਿਣੀ ਹੈ? ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹੋਣਾ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹੋਣਾ ਯਿਸੂ ਲਈ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਇੱਕ ਮੁਹਤ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮੇਲਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਰਜ਼ੇ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ"।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

“ਮੇਰੀ ਧੀ, ਤੂੰ ਮੁਰਖਤਾ ਨਾਲ ਬੋਲਦੀ ਹੈਂ।

ਮੈਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ "ਖੁਦਕੁਸ਼ ਤੋਹਫ਼ੇ" ਦੇ ਨਾਲ, "ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੋਹਫ਼ੇ" ਹਨ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਮੇਰੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਬੱਝਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੋਹਫ਼ੇ ਲਈ, ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਗ, ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜੋ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਉਹ ਦੇਣ ਅਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਜੋੜਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ।

ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਅਤੇ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਆਪਣਾ ਪੈਸਾ ਸੱਜਣ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਇਹ ਸੱਜਣ ਦੋਵਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਉਹ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹੜਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ:

ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਪੈਸਾ ਹੈ ਉਸ ਸੱਜਣ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਜਿਸ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ?

ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪੈਸਾ ਉਸ ਸੱਜਣ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਸਾਰੇ ਚੰਗੇ ਸੁਭਾਅ, ਹਿੰਮਤ, ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਜਾ ਕੇ ਉਸ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਝਿਜਕਦੇ ਦੇਖਿਆ ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਮੰਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ, "ਜਲਦੀ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਦਿਓ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਮੇਰਾ ਹੈ»।

ਜੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਉਸ ਕੋਲ ਕੁਝ ਮੰਗਣ ਲਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,

- ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਡਰਪੇਕ, ਭਰੋਸੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਅਤੇ ਕਰੇਗਾ

- ਸੱਜਣ ਕੋਲ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੈ।

ਤੁਸੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਅਥਾਹ ਫਾਇਦੇ ਹਨ।

ਲਿਖਣ ਵੇਲੇ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਕਵਾਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ:

"ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਯਿਸੂ, ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਕਰਜ਼ਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਵੋਗੇ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇ ਤੁਸੀ ਹੁਣੇ ਆਏ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਤੁਸੀ ਜੋ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਹੋ, ਸਾਡੀ ਪਹਿਲੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਤੋਂ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਕਰਜ਼ੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿਓਗੇ।

ਪਰ ਮੈਂ, ਜੋ ਬੁਰਾ ਹਾਂ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀ ਜਾਣ ਦਿਆਂਗਾ ਅਤੇ ਉਡੀਕ ਦੇ ਮਾਮੂਲੀ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਾਂਗਾ"।

ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਸੋਚਿਆ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਕਿਹਾ:

“ਮੇਰੀ ਧੀ, ਮੈਂ ਖਿੜ ਨਹੀ ਜਾਵਾਂਗੀ, ਪਰ ਖੁਸ਼ ਹੋਵਾਂਗੀ

ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕਰਜ਼ੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਕਰਜ਼ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਹੋਰ ਰਸਤੇ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।

ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਰਜ਼ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਰੱਖਾਂਗਾ, ਉਹ ਗਹਿਣੇ ਅਤੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਹੋਣਗੇ।

ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਲਈ ਰੱਖਾਂਗਾ ਅਤੇ

ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਦੇਵੇਗਾ।

ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਹ, ਇੱਕ ਮਿੰਟ, ਇੱਕ ਇੱਛਾ, ਇੱਕ ਦਿਲ ਦੀ ਧੜਕਣ ਲਈ ਵੀ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਜਿੰਨੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਅਤੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਮੰਗੋਗੇ, ਓਨੀ ਹੀ ਵੱਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਦੇਵੋਗੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਆਂਗਾ।

ਕੀ ਤੁਸੀ ਹੁਣ ਖੁਸ਼ ਹੋ?"

ਮੈਂ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਹੋਰ ਕੀ ਕਹਾਂ।

ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੋਚਿਆ:

"ਮੇਰੀ ਕਿੰਨੀ ਬੇਕਾਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੈ! ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ? ਇਹ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ! ਕੰਡਿਆਂ, ਸਲੀਬ ਅਤੇ ਮੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਭਾਰੀਦਾਰੀ ਨਹੀਂ।

ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ!

ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦਰਦ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹਿੱਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ, ਪਰ ਇਹ ਗਠੀਏ ਹੈ, ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ ਉਸਦੇ ਜਨੂੰਨ ਦਾ ਨਿਰੰਤਰ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਮੇਲ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਦੁੱਖ ਝੱਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਜੀਵ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਵੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੇਰੇ ਦੁਖੀ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਮਕਸਦ ਕੀ ਹੈ?"

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਚਮਕ ਵਾਂਗ ਆਇਆ ਅਤੇ **ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :**

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ?"

" ਟਬਰਨੇਕਲ ਦੇ ਜਨੂੰਨ ਦਾ ਲੂਈਸ " .

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖ ਸਾਂਝੇ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ " ਕਲਵਰੀ ਦੇ " ਹੋ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਨਹੀਂ, ਤੁਸੀਂ "ਤੰਬੂ ਦੇ " ਹੋ।

ਦੇਖੋ ਕਿੰਨਾ ਸੱਚ ਹੈ।

ਡੇਰੇ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਂਦਾ, ਨਾ ਸਲੀਬ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੰਡੇ।

ਮੇਰੀ ਆਤਮ-ਦਾਹ ਕਲਵਰੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ:

ਮੇਰੀਆਂ ਅਰਦਾਸਾਂ ਉਹੀ ਹਨ,

ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਜਾਰੀ ਹੈ,

ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੀ,

ਮੈਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਪਿਆਸ ਨਾਲ ਸੜਦਾ ਹਾਂ ।

“ਮੈਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ

- ਮੇਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ e

- ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ

ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ, ਪਰ ਸਭ ਕੁਝ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹੈ.

ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ

- ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਛਾ ਉਹੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖ ਸਾਂਝੇ ਕਰਦਾ ਹਾਂ,

- ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਉਹੀ ਹੈ,

- ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਇਕਮੁੱਠ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਕੀ ਤੁਸੀਂ " ਤੰਬੂ ਦੇ ਜਨੂੰਨ ਦੀ ਲੁਈਸ ?"

ਫਰਕ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ,

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖ ਸਾਂਝੇ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੀਵਨ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਕਰਦੇ ਹਾਂ

- ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਵੱਡੀਆਂ ਬਿਪਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਓ.

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਦੁੱਖ ਸਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ,

-ਮੈਂ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਿ ਉਹ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਇਨਾਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਜੋ ਕੁਝ ਮੈਂ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਸ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਕੁਝ

ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀਤਾ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹ ਰਹੀ ਛੋਟੀ ਨਦੀ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿਚ ਇਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਜੇ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੌਣ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸੁਹਾਵਣੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਕਿੰਨੀਆਂ ਮਿਹਰਾਂ ਪਾਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ?"

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮੇਰਾ ਚੰਗਾ ਯਿਸੂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਇਆ ਅਤੇ *ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ* :

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਯਕੀਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਕਿ ਪੀੜਤ ਵਜੋਂ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਪੀੜਤ ਵਜੋਂ,

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ, ਪੂਜਾ ਅਤੇ ਧੰਨਵਾਦ ਦੇ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਹਰ ਇੱਕ ਲਈ ਉਹ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੀੜਤ ਵਜੋਂ ਸ.

- ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ,

-ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਹਨ।

ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ,

ਉਹ ਕਿਰਪਾ ਨਹੀਂ ਜੋ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ,

ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਧੰਨਵਾਦ ਜੋ ਮੈਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ.

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇ ਪਿਆਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ.

ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਚਲਦੇ ਹਨ।

ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕੋ ਗਤੀ, ਇੱਕੋ ਮਾਪ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕੋ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਪਿਆਰ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਦੋਵੇਂ ਅਟੁੱਟ ਹਨ। ਇਸੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ

- ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ

- ਛੋਟੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਜੋ ਮੈਂ ਦੂਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀਆਂ ਹਨ ".

ਮੈਨੂੰ ਉਲਝਣ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਮੇਰੀ ਮਹਾਨ ਅਸੁਭਤਾ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਕੀਤੀ।

ਆਪਣੀ ਆਮ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪਾਇਆ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣਦਾ ਸੀ।

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਦੱਸੋ, ਰੱਬ ਅੱਗੇ ਮੇਰਾ ਕੀ ਰੁਤਬਾ ਹੈ? ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ।"

ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ:

“ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਹਾਲਤ ਚੰਗੀ ਹੈ ਜਾਂ ਮਾੜੀ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬੁਰੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੋ।

ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦੁੱਖਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਅਤੇ, ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਦਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਕਦਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ?
ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਉਸ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ
ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ।

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਲਗਭਗ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਜੀਵ ਲਗਾਤਾਰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹਨ:

"ਕਿਉਂ? ਕਿਸ ਲਈ? ਕਿਸ ਲਈ?

ਇਹ ਬਿਮਾਰੀ ਕਿਉਂ? ਮਨ ਦੀ ਇਹ ਅਵਸਥਾ ਕਿਉਂ? ਇਹ ਬਿਪਤਾ ਕਿਉਂ? ਅਤੇ ਕਈ ਹੋਰ
"ਕਿਉਂ"।

"ਇਹਨਾਂ 'ਕਿਉਂ' ਦੇ ਜਵਾਬ

ਉਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਗਏ ਹਨ।

ਉੱਥੇ, ਹਰ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਪੜ੍ਹੇਗਾ. ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ "ਕਿਉਂ" ਕਿੱਥੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ?
ਸਵੈ-ਪਿਆਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਆਰਥ ਨੂੰ ਬਾਲਣ.

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ "ਕਿਉਂ" ਕਿੱਥੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ? ਨਰਕ ਨੂੰ.

"ਕਿਉਂ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਉਚਾਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੌਣ ਸੀ? ਇੱਕ ਭੂਤ.

ਪਹਿਲੇ "ਕਿਉਂ" ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸਨ

- ਧਰਤੀ ਦੇ ਫਿਰਦੌਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ,
- ਅਦੁੱਤੀ ਜਨੂੰਨ ਦੀ ਜੰਗ,
- ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਈ
- ਜੀਵਨ ਦੇ ਦੁੱਖ.

"ਕਿਉਂ" ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਲੰਬੀ ਹੈ।

ਬੱਸ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਦੇਈਏ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਬੁਰਾਈਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ "ਕਿਉਂ" ਦੇ
ਚਿੰਨ੍ਹ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ।

"ਕਿਉਂ" ਰੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੈ।

ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ "ਕਿਉ" ਕਿੱਥੇ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ?

ਨਰਕ ਵਿੱਚ, ਗੁਆਚੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਸਦੀਵੀ ਆਰਾਮ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਾਪਸ ਕਰਨਾ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ.

"ਕਿਉ" ਦੀ ਕਲਾ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਆਰਾਮ ਦੇ ਯੁੱਧ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਹੋਰ ਵੀ ਨੇੜੇ ਹੋਣ ਲਈ,

ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੇਰਾ ਜੀਵ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਪਿਘਲ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਜਿਵੇਂ ਮੇਰਾ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਪਿਘਲਦਾ ਹੈ,

- ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਉਹ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰਾ ਹੈ ਅਤੇ

-ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਛੱਡਣਾ ਪਵੇਗਾ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ

ਕੇਵਲ ਪਵਿੱਤਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ,

ਸਿਰਫ ਵਧੀਆ ਦਿਖਦਾ ਈ

ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਛੱਡੋਗੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰੋਗੇ।

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕੇਵਲ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਅਤੇ ਹੱਥ ਛੱਡੋਗੇ।

ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਅਤੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਬਦਲਣਾ।

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਚੱਲੋਗੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਨਾਲ ਚੱਲੋਗੇ।

ਜੇ ਤੇਰਾ ਦਿਲ ਸਿਰਫ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ,

ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਬਦਲ ਦਿਓਗੇ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਭ ਕੁਝ ਲਈ.

ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟ ਜਾਵੋਗੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ। ਕੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੋਈ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਯੂਨੀਅਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ?